ตำรวจนำเด็กงิ้วนับร้อยไปสอบสวน

สตรีอเมริกันเดินทางรอบโลกผ่านไทย

ศรีกรุง

THE SRIKRUNG DAILY NEWS

THE SRIKRUNG PRESS, SAPANMON, BANGKOK, THAILAND. TEL. No. 20396

ปีที่ ๒๐ ฉะบับที่ ๕๓๑๖ วันเสาร์ที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๓ ราคา ๕ สตางค์

ขณะอยู่ในประเทศไทยได้กล่าวยกย่องว่า ชาวไทยมีรัฐบาลที่ดีและประชาชนที่สมบูรณ์

นางเซดมาซีแกรนดท์นักท่องเที่ยวอเมริกัน ซึ่งเปนนักประพันธ์ และนักปาฐก ผู้มีชื่อเสียง ได้เดินทางผ่านมายังกรุงเทพฯ เนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยวรอบโลก ได้ผยความในใจให้ทราบว่า กรุงเทพฯเปนนครที่มีความสงบอย่างยอดยิ่ง ประชาชนทั่วไปรู้สึกว่า มีความสุขสมบูรณ์ และมีความสันโดษทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เราได้ประสบพบเห็นช่างสวยงามน่าดูเปนอย่างยิ่ง

นางแกรนดท์ผู้นี้ เปนผู้ที่สมาคม

(มีต่อหน้า ๑๙)

นายกย้ำกับบรรณาธิการว่า จะให้มีพรรคการเมืองแน่

★

เมื่อวานนี้ (ที่ ๕) เวลา ๑๐ น. อีกครั้งหนึ่งที่บรรดาบรรณาธิการและเจ้าของหนังสือพิมพ์ฉะบับต่าง ๆ ในพระนคร ได้ไปพร้อมกัน ณ วังสวนดุสิตา เพื่อพบปะสนทนากับท่านนายกรัฐมนตรี อันเปนกิจประจำเดือนเยี่ยงที่เคยปฏิบัติมา ในการพบครั้งนี้ประจวบกับเปนวันต้นเดือนของปีใหม่ ท่านนายกรัฐมนตรีจึงได้เปิดการต้อนรับคณะบรรณาธิการและเจ้าของหนังสือพิมพ์ด้วยคำขอบอกขอบใจในกิจการงานที่บรรดาหนังสือพิมพ์ฉะบับต่างๆได้ร่วมมือร่วมใจปฏิบัติการงานร่วมมาแล้วกับรัฐบาลด้วยดี และอวยพรความสุขสวัสดิ์ให้แก่คณะหนังสือพิมพ์โดยทั่วกัน ซึ่งทุกๆคนได้น้อมรับพรนั้น ๆ ด้วยความปลาบปลื้มปีติอย่างล้นพ้น ครั้นแล้วการสนทนาก็ได้เริ่มต้น

พรรคการเมือง

ในปัญหาเรื่องพรรคการเมืองซึ่งได้มีผู้เรียนถามขึ้น ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาตอบโดยสรุปเปนใจความว่า ในเรื่องพรรคการเมืองนี้ได้ตกลงกันแล้วในที่ประชุมคณรัฐมนตรีว่าจะให้มีขึ้น แต่เมื่อพูดถึงว่า ในการตั้งพรรคการเมืองจะให้มีพิธีการอย่างใดบ้างนั้น ยังไม่ได้ตกลง ทั้งนี้เพราะจะต้องพิจารณาให้รอบคอบถ่องแท้และเสมอเข้าสภาฯเสียก่อน

(มีต่อหน้า ๙)

ฉะบับวันอาทิตย์

๏๏=๏๏

มีโปรแกรมม้า และคำทำนายพร้อมด้วยเรื่องและสาระคดีน่าอ่าน

ถ้ารูสเวลต์ไม่เอา...

ปอล วี แมกนัตต์ ข้าหลวงใหญ่ประจำเกาะฟิลิปปินส์นอกตำแหน่ง ซึ่งหวังเข้ารับสมัครเปนประธานาธิบดีอเมริกาในกรณีที่ท่านรูสเวลต์ ไม่ยอมเข้ารับเลือกอีกเปนครั้งที่สาม

เพราะปรากฏว่าเด็กงิ้วบางคนถูกลักมาขาย และส่วนมากเปนเด็กไม่ควรมีอาชีพทางนี้

เมื่อวันที่ ๕ เดือนนี้เวลา ๗ น. ท่านอธิบดีกรมตำรวจได้มีคำสั่งด่วนไปยังผู้บังคับการตำรวจขอให้สั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสายเหนือ และสายใต้จัดการนำเด็กงิ้วหัวต่าง ๆ มาสอบสวน สาเหตุที่ท่านอธิบดีกรมตำรวจให้สั่งสอบสวนด่วนในคราวนี้ เนื่องมาจากเจ้าของวิกงิ้วตั้งบู๊ไท้กับยี่ห้อตงเจียะสุนได้เกิดพิพาทกันในเรื่องแย่งกรรมสิทธิ์เปนเจ้าของตัวงิ้ว ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจักรวรรดิ์ได้จัดการสอบสวนคดีไปแล้วเมื่อประมาณ ๑ เดือนมานี้ ตามทางสอบสวนได้ความว่า เด็กที่เล่นงิ้วนั้นรูปร่างเด็กผิดต่อการอนามัยและสุขภาพ และเปนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ หรือ ๑๖ ปี และการเล่นงิ้วนี้ต้องเล่นกันถึง ๒ เวลาคือตอนบ่าย ซึ่งเลิกเวลา ๑๑ น. กลางคืนแสดงแต่เวลา ๑๙ น. เลิกเวลา ๑๕น. กว่าจะได้นอนก็ในราว ๑น. ของวันใหม่ และต้องตื่นนอนแต่เวลา ๔น. รับการฝึกหัดเรื่องใหม่ ซึ่งจะแสดงต่อไป สรุปรวมว่า ในวันหนึ่งเด็กงิ้วเหล่านี้จะได้นอนเพียง ๒ ชั่วโมงเศษเท่านั้น

เท่าที่ได้สังเกตกันมาแล้ว ปรากฏว่า โดยมากเด็กงิ้ว มีร่างกายเล็กแคระ

(มีต่อหน้าหลัง)

สพานหัน จะถูกรื้อขยายถนน

✷

ในการพบกับท่านนายกรัฐมนตรีของบรรณาธิการ ตามที่เราได้เสนอข่าวไว้ตอนหนึ่งแล้วนั้น ได้รับทราบข่าวใหม่เกี่ยวกับการบูรณะกรุงเทพฯพระมหานครให้มีความสง่างดงามว่า สะพานหันซึ่งเปนที่รู้จักของประชาชนทั่วไปนั้นขณะนี้ปรากฏว่า ไม่เปนสง่าเชิดหน้าชูตาของกรุงเทพฯพระมหานครเลย นอกจากนั้นยังมีความสกปรกโสมมขาดอนามัยรวมอยู่ด้วย ด้วยเหตุนี้ท่านนายกรัฐมนตรี เห็นควร

(มีต่อหน้า ๒)

ตำรวจสั่งกวดขัน สาดน้ำ

เนื่องในพิธีตรุษสงกรานต์ทุก ๆ ปี ปรากฏว่าได้มีการเล่นสาดน้ำกันอย่างเกินสนุก คือเล่นกันอย่างไม่มีขอบเขตต์ โดยบางคนใช้น้ำปนสีสวรรค์บ้าง ปนของโสโครกบ้างสาดแก่ผู้สัญจรไปมา ยิ่งกว่านั้น ๆ แม้แต่ผู้ที่โดยสารไปในรถยนต์ รถประจำทาง หรือสามล้อก็ไม่วายที่จะถูกสาด อันเปนเหตุให้ผู้ที่ต้องการจะไปธุระต้องเดือดร้อนเพราะการเล่นอันวิตการนั้น ด้วยเหตุนี้ได้ทราบว่าอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่ง

(มีต่อหน้า ๑๙)

นายกจี้ย้ำกับบรรณาธิการ

(ต่อจากหน้า ๑)

การออกหนังสือพิมพ์

เมื่อพูดถึงการที่จะอนุญาตให้มีพรรคการเมือง ท่านนายกรัฐมนตรีเคยพูดถึงการออกหนังสือพิมพ์ว่า ในต่อไป การออกหนังสือพิมพ์จะไม่ต้องขออนุญาตดังเช่นที่ทำอยู่เดี๋ยวนี้ ในต่อไป เมื่อออกแล้วจึงค่อยบอก และจะเปิดโอกาสให้มีเสรีภาพในการเขียนมากขึ้น ที่พูดนี้หมายความฉะเพาะแต่หนังสือพิมพ์ที่ออกเป็นภาษาไทยเท่านั้น ส่วนหนังสือพิมพ์ต่างภาษาคงให้ใช้ พ.ร.บ. การพิมพ์ควบคุมตามเดิม

เมื่อพูดถึงพ.ร.บ.การพิมพ์ยังมีข้อที่หนักใจอยู่อย่างหนึ่ง คือว่า ถ้าจะให้ยกเลิกพ.ร.บ การพิมพ์เสียเลยทีเดียวแล้ว ในต่อไป เมื่อหนังสือพิมพ์เกิดกระทำความผิดขึ้นแทนที่จะลงโทษหนังสือพิมพ์ด้วยการปิดโรงพิมพ์ โดยมีกำหนดวัน หรือแซนเซอร์โดยมีกำหนดวัน จะกลายเป็นเข้ากฎหมายอาญาไป จึงในชั้นแรกนี้คิดเพียงจะให้แก้ไข พ.ร.บ. การพิมพ์โดยดูให้เหมาะสมก่อนเท่านั้น

เมื่อพูดถึง พ.ร.บ. การพิมพ์แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็เลยกรุณาพูดต่อไปถึงนักหนังสือพิมพ์ว่าในต่อไป จะเปิดโอกาสให้นักหนังสือพิมพ์เข้ารับราชการได้ ในขณะนี้กำลังร่าง พ.ร.บ. อยู่ ซึ่งเข้าใจว่าจะแล้วเสร็จและตกลงได้ในเร็วๆนี้ การเข้ารับราชการนั้น อาจให้กรมโฆษณาการเป็นเจ้าหน้าที่สอบเพื่อออกใบสุทธิและเทียบชั้นให้

อัตตโนนาโถ

พอกล่าวถึงเรื่องนี้จบลงแล้ว ได้มีผู้ร้องใจถึงเรื่อง พ. ร. บ. การพิมพ์ และข้อนความขึ้นเรียนเสนอท่านนายกรัฐมนตรีโดยกล่าวว่า เกรงว่า การแก้ไข พ.ร.บ. การพิมพ์ในเรื่องวิทยะฐานะนี้ จะเป็นเหตุที่ทำให้สภาพของนักหนังสือพิมพ์ต่ำลง ในเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบว่า นักหนังสือพิมพ์จะสูงหรือจะต่ำอยู่ที่ความประพฤติของผู้นั้นๆ เข้าแบบ 'อัตตโนนาโถ' นั่นแล้ว

ข้าหลวงประจำจังหวัด

ในเรื่องที่มีข่าวแพร่กันครั้งหนึ่งว่าในต่อไป ข้าหลวงประจำจังหวัดจะขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีนั้น ในวันนี้เมื่อพูดกันถึงเรื่องพ.ร.บ. การพิมพ์จบลงแล้วได้มีผู้เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นว่า มีความจริงเพียงใด ?

ในเรื่องนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาตอบชี้แจงว่า ความจริงของเรื่องมีเพียงว่าเป็นความดำริของหลวงเชวงศักดิ์สงครามเท่านั้น แต่สำหรับตัวท่านนายกรัฐมนตรีเอง เห็นว่า ยังมองไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงดังนั้น เพราะกิจการงานของเหล่าข้าหลวงประจำจังหวัดเท่าที่ปฏิบัติและติดต่ออยู่เวลานี้ก็นับว่าเรียบร้อยและดำเนินด้วยดีอยู่แล้ว การที่จะเปลี่ยนแปลงการงานอะไร ในเมื่อดีอยู่แล้วไม่ใช่ของที่ควรกระทำ เพราะกว่าที่งานนั้นๆจะเข้ารูป ย่อมกินเวลานานนัก

ประกาศของโฆษณาการ

ต่อจากนั้น ได้มีผู้เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีถึงวัตถุประสงค์ที่กรมโฆษณาการได้ประกาศขอให้ชาวไทยช่วยกันผดุงฐานะทางเศรษฐกิจไว้ ว่ามีความจำเป็นอย่างไรที่ต้องประกาศดังนั้น หรือว่าต้องการจะให้เราจำกัดอาหารและของใช้อย่างต่างประเทศเขาด้วย?

ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบว่า การที่กรมโฆษณาการได้ออกประกาศเช่นนั้น วัตถุประสงค์หาใช่เพื่อจะให้คนไทยเราต้องถึงกับจำกัดอาหารและของใช้อย่างต่างประเทศเราไม่ ความประสงค์มีเพียงเพื่อจะเตือนให้คนไทยเราสำลึกถึงว่า ในโลกเราขณะนี้มีหลายๆ ส่วนที่กำลังเดือดร้อนอยู่ จึงขอให้เราพึงสังวรณ์ไว้บ้างเท่านั้น เพราะการสงครามแม้เมื่อยุติลงแล้ว ผลของสงครามหาได้สิ้นสุดลงไปพร้อมกับสงครามด้วยไม่ แต่จะเป็นผลอีกหลายปีต่อมา ดังเช่นมหาสงครามที่แล้วเป็นตัวอย่าง

ตุลาการสตรียังไม่มี

ตามที่หนังสือพิมพ์ฉะบับหนึ่งลงข่าวว่า ในต่อไปทางการของรัฐบาลจะอนุญาตให้สตรีที่เป็นเนติบัณฑิตหรือที่ได้รับปริญญาตรี เป็นตุลาการตัดสินความในคดีที่เกี่ยวกับเด็กได้นั้น ในการพบกับท่านนายกรัฐมนตรีคราวนี้ได้มีผู้เรียนถามขึ้น โดยเสนอข้อข้องใจว่า จะเป็นจริงไปได้หรือ เพราะถ้าเป็นจริงดังนั้น ก็น่าจะต้องมีการแก้กฎหมายขึ้นใหม่ เพราะในกฎหมายบ่งไว้ว่าผู้ที่จะเป็นตุลาการได้นั้น ต้องเป็นชายเท่านั้น

ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่า ในเรื่องการจะตั้งตุลาการสตรีนี้ ท่านยังไม่ทราบเรื่องเลย จึงเข้าใจว่าเป็นข่าวที่ไม่เป็นความจริง สำหรับสตรีนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านยอมให้ว่า เก่งในบางหน้าที่เช่น พิมพ์ดีด นับคูปองยาง นับสลากต๊อคเคอรี่ ซึ่งในหน้าที่เหล่านี้ ผู้ชายโดยมากทำได้ไม่ดีเท่า

โดยเหตุที่วันนี้หน้ากระดาษของเราจำกัด เราจึงขอเสนอข่าวเรื่องการพบกับท่านนายกรัฐมนตรีแต่เพียงเท่านี้ก่อน ส่วนตอนที่เหลือ เราจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป

สพาน หัน จะถูกรื้อ ขยาย ถนน

(ต่อจากหน้า ๑)

ที่จะได้จัดการรื้อสะพานหันเสีย แล้วขยายถนนในตอนนั้นให้กว้างขวาง และตัดถนนตรงไปจนถึงวัดเกาะ สะพาน-หัน ขณะนี้จะกลายเป็นสะพานคอนกรีตที่มั่นคงและสวยงาม ร้านรวงบนสะพานก็จะอันตรธานไปสิ้น ในเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า ท่านได้สั่งไปยังเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว และเข้าใจว่าจะได้เริ่มงานโดยเร็วที่สุด

บริษัท ไฟฟ้าไทยคอร์ปอเรชั่น จำกัด

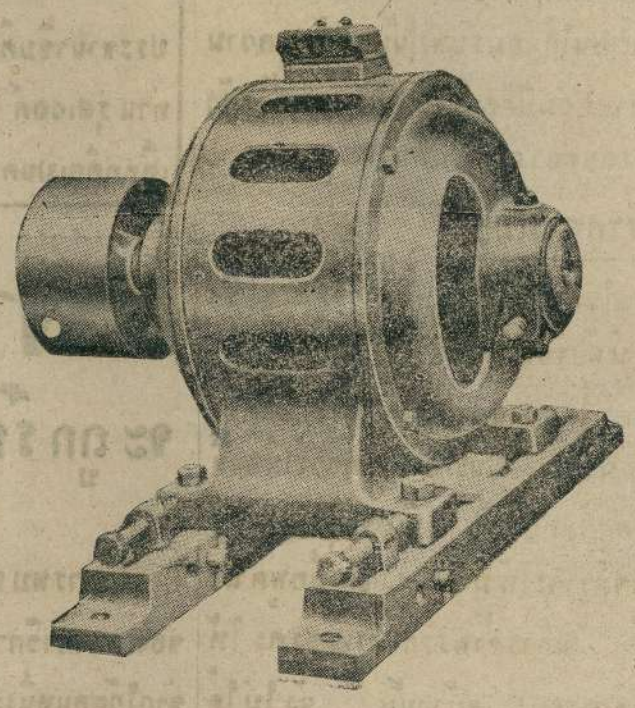

เครื่องยนต์ไฟฟ้า

ตั้งแต่ ๑/๒ แรงม้า ถึง ๑๐๐ แรงม้า

โปรดติดต่อกับ

แผนกพัสดุ โทรศัพท์ ๒๒๒๐๐๐ (๖๔) วัดเลียบ

(๕๑) (๑๐๖)

M2

ขอให้หันมาแต่งกายแบบไทยทั่ว ๆ กัน

อดีตจักรีกษัตริย์สดุดี

★

วสันตติลกฉันท์ ๑๔.

● อ้า! – องค์อดีตอธิบดิน –
ทระบิ่นประชาชู
เชิดชาติและราษฎร์พศกะภู –
มิประเทศ ณ นามไทย
● เทียบเท่าพระเทพบิดระเทอด
ทะนุเลิศตลอดไป
ทุกองค์ละองค์ตะละพระไกร
กฤติบารมีมวล
● มากด้วยพระเดชพระคุณะหาก
พิเคราะห์พิลาทย์ มิพอควร
เพียงข้อจะย่อ นยะรบวน
● สิ่งดี และ มีผลสมิท –
เนื่องรัฐและราษฎรอัน
● ทุกองค์พระทรงวิริยะรอบ
เพียบญาณวิจารณ์หิตะประเด็น
● ทุกรัชช์พระจัดกิจะประศาสน์
แนวนพนิรันดร์ ระบุอะไร
● ขอให้ พระเทพบิดระรัช –
ทรงเพ่งพระญาณทิพะคะนึง
● เพื่อชาติพระศาสน์ยุวกษัตริย์
ไทยก่อง ณ เกียรติยศะจรูญ

ก็บ สมบ สดสรรพ์
ริสฤษฎิ์ คุณานันต์
อดิเรก อเนกเห็น
พระประกอปสมรรถเพิญ
ผลดีจะมีใด
ชุระราชกรัณย์ ใน –
ผิสรุปก็รวม ถึง
ชกษัตริย์ อดีตพึง
คุณะภัทระไพบูล
และพระรัฐธรรมนูญ
จิรพัฒน์สถาพร –

(เพียบเทอญ)

วันที่ ๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

คณะหนังสือพิมพ์ "ศรีกรุง"

ขุนจำนงปราศรัยแก่กำนันผู้ใหญ่บ้านวันปีใหม่ กล่าวว่าไทย เปน นักสู้ และไม่เคย ยอม จำนน

ในการแจกรางวัลแก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน จังหวัด พระนคร และ ธนบุรี เมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ พ.ท.ขุนจำนงภูมิเวท ข้าหลวง ประจำ จังหวัด ได้ ถือ โอกาสกล่าวคำ ปราศรัย ซึ่ง มีอรรถรส ดำ ดื่มแก่ ผู้ ฟังทั่ว ๆ ไป ความสำคัญในคำปราศรัยของ ท่าน ข้าหลวง ฯ เริ่ม ด้วยการ ขอร้องให้บรรดากำนันผู้ใหญ่บ้านระลึก ว่าการปฏิบัติงาน ย่อม จะปฏิบัติไปโดยดีได้ไม่เท่ากัน แต่ขอให้ความดี ของผู้ ที่ ปฏิบัติ แล้วเปน บันทัดฐานนำผู้ ที่ยังไม่ ได้ปฏิบัติพึงปฏิบัติ

ต่อ จาก นั้น ท่าน ข้าหลวง ฯ ได้ ตักเตือนให้สมใจ ช่วย เปน หู เปน ตา ของทาง ราชการ ดูแล ทุกข์สุข ของ ราษฎร

(มีต่อหน้า ๑๙)

วันนี้ มีอะไรที่ไหน

วันที่ระลึกมหาจักรี

วันนี้ ทรง พระ มหา กรุ ณา โปรดเกล้าพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ สาธุชนเข้าถวายบังคม สมเด็จ พระบูรพ มหากษัตรา ธิราชเจ้า ที่ ประสาทพระเทพบิดร ได้ ระหว่างเวลา ๗ น. จนถึง ๑๖ น. และในวันนี้มีการถวายบังคมพระบรมรูปพระบาท สมเด็จ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ที่เชิงสะพาน พระพุทธยอดฟ้าด้วย.

วิทยุคลื่นยาว

เปิดสถานีเวลา ๑๗.๓๐ น. อารัมภบท รายงาน อากาศ แล้วอ่าน ข่าว วิทยุโทรเลข ๑๗ น. ยังกะลุงเพลงยะวา คณะดุริยะปราณีต ๑๗.๖๕ น. ความรู้เบ็ดเตล็ด ๒๐.๐๕ น. ข่าว ๒๐.๒๐ น. ปี่พาทย์ มอญ ชุดเพลงมอญ คณะดุริยะปราณีต ๒๑.๕๕ น. ข่าว ๒๒ น. ปิดสถานี.

วิทยุคลื่นสั้น

เปิดสถานีเวลา ๒๐ น. แล้วอ่านข่าวภาษาไทย ๒๐.๒๐ น. ดนตรีผะสมประกอบเพลงไทย คณะ ทีบเพลง ปากไทย ๒๐.๔๕ น. ข่าวภาษาอังกฤษ ๒๑ น. ดนตรีผะสมต่อ ๒๑.๑๕ น. ปี่พาทย์ มอญจากสถานีคลื่นยาว ๒๑.๔๕ น. ดนตรีผะสมต่อ ๒๒ น. ปิดสถานี.

ภาพยนตร์

เฉลิมกรุง ฮอลลีวูดสามสมัย. เฉลิมนคร เจ้าหญิงน้อย. เฉลิมบุรี (ทิดเขียวพากย์) ข้าวใหม่ปลามัน. เฉลิมเวียง ขวัญใจทหารหาญ. สามเสน ยอดมิ่งเมียรักกับปีศาจดวงจันทร์ (ภาพยนตร์พากย์) เฉลิมธานี ขวัญใจมาจี. บ้านหม้อ เยสสีเยมส์. ประชุมมหรสพ กุงกาดิน. เฉลิมรัฐ (บางซื่อ) รถเมล์มหาภัย. โอเดียน ลูกทาชาน. แคปปิตอล สามดารา.

งานวัดพระเชตุพน

งานปิดทองพระวัดพระเชตุพน (วัดโพธิ์) วันที่สาม มีการมหรสพต่างๆ และมีการออกร้านอย่างครึกครื้น.

งานกาชาด

งานกาชาดวันต้น ที่สถานเสาวภา มีการแสดงต่าง ๆ ของ หมู่ อนุ สภากาชาดชายหญิงโรงเรียนต่าง ๆ เปิดงานแต่เวลา ๑๕ น. ถึง ๒๔ น.

มวยรอบสาม

มีการแข่งขันชกมวยรอบสาม ที่สนามมวยสวนเจ้าเชต คู่เอกวันนี้คือ ประเสริฐ ส.ส. กับทับ กล้าศึก ชกกันแบบสากลกำหนด ๘ ยก.

รถด่วนเข้าออก

รถด่วนสายเหนือ มาจากเชียงใหม่ถึงกรุงเทพฯ เวลา ๗ น. รถด่วนมาจากปีนังถึงเวลา ๑๒.๐๑ น. รถด่วนใบปีนังออกเวลา ๑๖ น. ตรง.

เที ยว งาน กา ชาด คืน นี้ จะ ดู อะไร ที่ไหน ?

เวลา ๑๖.๐๐ แตรวงทหาร ด้วยความเอื้อเฟื้อของกองทัพเรือ ทกระโจมบนเกาะ

เวลา ๑๖.๐๐ ปี่พาทย์ ด้วยความเอื้อเฟื้อของ กรม ศิล ปา กร ที่ ข้างสวนงู

เวลา ๑๗.๑๕ ประ กวด ปฐม พยาบาล หมู่ โรงเรียนสายปัญญา ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๑๗.๓๐ ประกวดการเล่นเบ็ดเตล็ด หมู่ โรงเรียนราชินี ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๑๗.๕๕ ประกวดกายบริหาร (ตัดตน) หมู่โรงเรียนสตรีวิทยา ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๑๘.๑๕ ประกวดปฐม พยาบาล หมู่ โรง เรียน สตรี วัด ระ ฆัง ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๑๘.๓๐ ประกวดการ เล่นเบ็ดเตล็ด หมู่ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๑๘.๕๕ ประกวด ปฐม พยาบาล หมู่ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ที่สนามหน้าที่ประทับ

(มีต่อหน้า ๑๙)

ข่าววิทยุโทรเลขต่างประเทศ

★

อังกฤษชวนประเทศเปนกลางให้จำกัดการค้ากับเยอรมัน

บรัสเซลส์ ๔ เมษ.- ผู้ส่งข่าวหนังสือพิมพ์เบลเยี่ยม ชื่อ แองเคบังดังซเบลซในกรุงลอนดอน ได้ส่งข่าวมาว่า รัฐบาลอังกฤษจะได้มีสาส์นแจ้งไปยังประเทศเปนกลางทั้งหลาย เพื่อขอให้จำกัดสัมพันธภาพทางการค้ากับประเทศเยอรมันนี และเพื่อให้การจำกัดนี้ได้ถูกปฏิบัติตามที่ร้องขอโดยจริงจัง รัฐบาลของประเทศมหาอำนาจตะวันตกได้เตรียมแผนการที่จะตั้งกำหนด ควาต้าวัตถุดิบสำหรับประเทศเปนกลางทั้งหลายไว้แล้ว ตามแผนการที่ได้กำหนดไว้นั้น ประเทศเปนกลางจะได้ค่าชดเชยสำหรับค่าเสียหายที่จะพึงได้รับ เนื่องจากการกำจัดการค้ากับเยอรมันนั้น- ทรานสโอชั่น

ชาวอเมริกันอาสาไปช่วยฝ่ายสัมพันธ

ปารีสวันที่ ๔ เมษ.- หน่วยพลอาสาสมัครชาวอเมริกันหน่วยแรกได้โดยสารเรือกลไฟ ชื่อ แมนแฮตตัน เดินทางผ่านนิวยอร์คมาถึงกรุงปารีสแล้ว พลอาสาสมัครหน่วยนี้ ประกอบด้วยชายฉกรรจ์ ๑๗ คน แต่ละคนเปนผู้สำเร็จมหาวิทยาลัยมาแล้ว และการที่อาสาก็เพื่อเข้าประจำการในกองรถยนต์พยาบาลแนวที่หนึ่งในการสงครามอเมริกัน โดยสังกัดอยู่ภายใต้ผู้บัญชาการกองทัพสัมพันธมิตร - อินโดแปซิฟิค

หมู่เรือดำน้ำเยอรมันถูกโจมตีอย่างหนัก

ปารีสวันที่ ๔ เมษ.- เรือดำน้ำเยอรมันจำนวนหลายลำ ได้ถูกอังกฤษโจมตีอย่างหนักเมื่อ ๔๘ ชั่วโมงมานี้ ดังปรากฏตามรายงานซึ่งทางการรัฐนาวีฝรั่งเศสได้รับไว้แล้ว แต่อย่างไรก็ตามจนบัดนี้ก็ยังไม่ทราบผลของของการโจมตีครั้งนี้ แต่เชื่อว่าคงจะได้ผลดีเปนส่วนมาก - รอยเตอร์เลียน

ฝรั่งเศสถูกเยอรมันล้อมที่มั่น

ปารีสวันที่ ๔ เมษ.- กองทหารลาดตระเวรเยอรมันนี เขตต์นิเอด ได้ยกเข้าล้อมที่มั่นของฝรั่งเศสไว้เกือบทุกเดือน ขณะนี้เองกองทหารฝรั่งเศสกองหนึ่งเรียกว่า เหล่าครูบฟรังค์ ได้รับอาสาออกทำการเสี่ยงอันตรายยกเข้าช่วยกองทหารฝรั่งเศสที่ถูกล้อมไว้ได้ โดยตีกองทหารเยอรมันแตกพ่ายไปพร้อมกับจับเยอรมันได้ ๗ รอยเตอร์

ว่าญี่ปุ่นจะมอบเกาะไตหล่าให้เยอรมันตั้งฐานทัพ

โตเกียววันที่ ๓ เมษ.- นายพลโตกานาชะวา ผู้แถลงการณ์ของราชนาวีญี่ปุ่น ได้กล่าวในที่ประชุมหนังสือพิมพ์ เมื่อวันอังคารนี้ว่า ตามมีข่าวลือในบางวงการว่าญี่ปุ่น ได้ยกเกาะไหหล่าให้เยอรมันเพื่อ ที่จัดตั้งเปนฐานทัพเรือนั้น จัดว่าเปนข่าวอกุศลที่สุด ครั้นแล้วผู้แถลงได้อ้างไปถึงพฤติการณ์ที่อังกฤษได้ประกาศว่าจะขยายเขตต์บีดท่าออกมาถึงมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งผู้แถลงกล่าวยืนยันว่า ทางการราชนาวีญี่ปุ่นจะต้องต่อต้านการขยายตัวของสงครามยุโรปล้ำเข้ามาในเขตต์น่านทะเลของญี่ปุ่นเช่นนั้นอย่างรุนแรงทีเดียว ในการตอบคำถามว่า ญี่ปุ่นจะคัดค้านประการใดหรือไม่ ในกรณีที่เรืออังกฤษหากจะผ่านเข้ามาทางแหลมซูซิมา เพื่อบีดเขตต์วลาดิสวอสต๊อกไว้ ผู้แถลงได้ตอบย้ำความสำคัญว่า การกระทำสงครามของอังกฤษเช่นนั้นยอมจะต้องได้รับผลสต้อนกลับอย่างรุนแรงเปนแน่ทีเดียว - ทรานสโอชั่น

เกิดพายุแรงกล้าขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น

โตเกียววันที่ ๔ เมษ.- ได้เกิดพายุไต้ฟุ้นพัดอย่างแรงกล้าที่สุดด้วยความเร็วของกระแสลม ๓๐ เมตร์ ขณะที่ฝนตกหนักที่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประเทศญี่ปุ่น เมื่อเช้าวันพฤหัสบดีนี้ บ้านเรือนถูกลมพัดพังทลายกว่า ๑๐ หลัง ในเขตต์กามาอิชิการเดินรถไฟต้องหยุดชงัก รถสินค้าคันหนึ่งได้ถูกกระแสพายุพัดกระเด็นไปจากกระบวน ขณะที่แล่นข้ามสะพานใกล้เขตต์เซนได แต่ตัวรถจักรและรถคนโดยสารนั้นปลอดภัย มีคนได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ๑ คนในเขตต์หมู่บ้านมิยาคิ ขณะที่ถูกพัดพังลรมารวม ๔ หลัง - เรงโง

อังกฤษขยายวงบีดท่าล้ำเข้าอาตริอาติกแล้ว

มีลังวันที่ ๔ เมษ.- หนังสือพิมพ์ ชื่อ "สตัมปา" ได้เสนอข่าวว่า การขยายเขตต์บีดท่าของอังกฤษได้ล้ำล่วงไปถึงเขตต์ทะเลเขตริอาติกแล้ว หนังสือพิมพ์รายงานว่า เรือรบอังกฤษได้ไปปรากฏตัวอยู่ในทะเลอาตริอาติก และได้หยุดเรือของชาวยุโกสลาเวียพร้อมด้วยสินค้าวัตถุดิบ ๓ ลำ ขณาที่แล่นมุ่งจะไปส่งสินค้าท่าเรือประเทศอิตาลี หนังสือพิมพ์สตัมปากล่าวประกาศว่า การขยายเขตต์บีดท่าอย่างกว้างขวางทำนองนี้ก่อให้เกิดความปลาดใจเปนอย่างมาก และว่าถึงแม้ว่าเรือที่แล่นผ่านระหว่างประเทศอิตาลีกับสหปาลีรัฐอเมริกาจะได้ถูกสั่งให้หยุดในเขตต์เมดิเตอเรเนียนเพื่อการตรวจค้นก็จริง แต่กรณีที่การบีดท่าของอังกฤษ ได้ขยายล้ำเข้ามาถึงเขตต์ทะเลอาตริอาติกนี้ ต้องนับว่าเปนเรื่องที่จะเพิกเฉยไม่ได้อยู่เอง ในวงการเมืองต่าง ๆ กำลังเฝ้าสังเกตุปฏิกิริยาของ อิตาเลียน ต่อการ กระทำของอังกฤษเช่นนี้อยู่ด้วยความทึ่งใจ - ทรานสโอชั่น

ไบรล์ครีม
น้ำยาแต่งผมที่ทรงคุณภาพเยี่ยม ปราศจากยางเลือปน

(๑๒๐)

ศรีกรุง

วันเสาร์ที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓

ปัญหาไม่เปนเรื่อง

นายพัฒเอก พระเวชภัยสงคราม

เขียนลงในหนังสือพิมพ์ยุทธโกษ

เมื่อข้าพเจ้าเปนนักเรียนนายร้อยทหารบก ครูสอนวิชาภูมิศาสตร์ได้สอนเรื่องโลกกลมและโลกหมุนว่ามันกลมและมันหมุนอย่างไร การสอนเรื่องนี้ครูต้องอธิบายมาก เพราะนักเรียนยกปัญหาขึ้นโต้กับครูไม่หยุด ผู้อ่านพึงเข้าใจว่าในสมัยเมื่อข้าพเจ้ายังเปนเด็กก็อย่างน้อยก็เปนเวลา ๓๕ ปีมาแล้วนั้น การที่จะว่าโลกกลมยังเปนของใหม่สำหรับนักเรียนรุ่นข้าพเจ้าอยู่ การสอนเรื่องนี้ตอนหนึ่ง ครูกล่าวถึงเรื่อง "ฟ้า" คืออะไร ครูได้ใช้ไม้บรรทัดยาวซึ่งเปนไม้บรรทัดสำหรับใช้กับกระดานดำต่อจากตานักเรียนคนหนึ่งซึ่งถูกเรียกออกไปยืนแสดงที่หน้าโต๊ะครู แล้วครูอธิบายว่า เมื่อสายตาเราสุดเพียงปลายไม้บรรทัด อีกทางหนึ่งก็เปนฟ้า ไม่เห็นที่ว่างต่อไปอีก แล้วครูจับตัวนักเรียนให้หมุนไปโดยรอบ ที่สุดปลายไม้บรรทัดซึ่งสมมุติว่าเปนที่สุดสายตานั้นก็จะเปนฟ้าโดยรอบเหมือนกับที่เราเห็นฟ้าโดยรอบซึ่งเปนสีน้ำเงินนี่นั่นเอง ดังนั้นคำว่า "ฟ้า" คงเพี้ยนมาจากคำว่า "ฝ้า" ตามที่ว่ามานี้ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าผิดหรือถูก การถูกหรือผิดขอยกไว้ให้แก่ครูผู้นั้นซึ่งบัดนี้ก็ไม่อยู่ เพราะได้ถึงแก่กรรมไปเสียนานแล้ว ข้าพเจ้าก็เหมือนกับเด็กอื่น เมื่อเปนเด็กครูสอนก็ว่า เมื่อเปนผู้ใหญ่แล้วข้าพเจ้าไม่ควรจะเชื่องมงาย พระพุทธเจ้าก็ไม่ทรงสั่งสอนให้ใครเชื่องมงาย ทางที่ดีข้าพเจ้าควรจะค้นหาเหตุผลต่อไป แต่ก็ยังไม่มีโอกาสที่จะค้นจึงขอว่าตามครูไปร่อน เมื่อหวนนึกถึงนิสสัยเด็กครูสอนให้จำเข้าไว้แล้ว ภาระหลังจะมีใครมาแก้ให้เปนอย่างอื่นก็ยากหน่อย ถ้าใครมาพูดผิดไปจากที่จำไว้ได้จากครู นิสสัยเข้าข้างตัวก็มาก่อนที่จะนึกถึงเหตุผล จึงเปนข้อหนึ่งที่เตือนใจข้าพเจ้าอยู่ว่าครูที่จะอบรมเด็กต้องรู้จริง ถ้ายังไม่รู้แน่ก็อย่าเพิ่งตอบปัญหาของเด็ก เพราะเปนภัยแก่เด็กที่จะจำไปได้เถียงกับผู้อื่นหรือเด็กจำไปแล้วจะแก้ยาก.

เมื่อพูดถึงเรื่องแก้ยากแล้วก็อยากจะพูดถึงเรื่องหนึ่ง คือเมื่อครั้งข้าพเจ้าเปนเสนาธิการกองพลทหารบกที่ ๓ อยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้าพเจ้ามีความคิดว่านายทหารควรจะเรียนภาษาต่างประเทศด้วย จึงจัดการให้มีการเรียนภาษาอังกฤษกลางคืนขึ้นที่สโมสรนายทหาร ผู้ที่เรียนก็มักเปนผู้ที่เล่นกีฬา เสร็จจากการเล่นกีฬาในสนามแล้วก็เรียน แต่ระยะว่างระหว่างค่ำกับกลางคืนก่อนเริ่มเรียนก็มีอยู่ ใครจะไปอาบน้ำเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวก่อนก็ทัน หรือจะต่อกีฬาในร่มแล้วเข้าเรียนก็สะดวก เปนการช่วยให้ได้ความรู้ทางภาษาและไม่ต้องไปเที่ยวกลางคืนด้วย วันหนึ่งมีนายทหารที่เรียนด้วยกันผู้หนึ่งได้โต้กับครูว่าครูสอนผิด คือคำว่า "อังกฤษ" ครูพูดเปนว่า "อิงลิช" ศิษย์ผู้นั้นบอกกับครูว่า จะอ่านว่า "อิงลิช" ไม่ถูก ต้องอ่านว่า "อิงกลิช" จึงจะถูก เขาว่าครูของเขาแต่ก่อนนี้สอนมาอย่างนั้น และท้าให้เปิด Dictionary ครูเปิด Dictionary ระนิด Chamber's ข้าพเจ้านั่งเรียนอยู่ด้วยระโงกมองดูหน้าที่ครูเปิดพบเห็นว่า English อ่านว่า ing'glish ฯลฯ ข้าพเจ้านึกว่าครูเสียท่าอยู่สักหน่อยเปนแน่ เพื่อความเรียบร้อย ในฐานที่ข้าพเจ้าเปนเจ้าหน้าที่จัดการจึงพูดไกล่เกลี่ย โดยชะโลมด้วยน้ำเย็นว่า แม้ Dictionary จะอ่านว่าดังนั้นก็จริง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าอ่านอย่างที่คนส่วนมากเขานิยมอ่านกันก็แล้วกัน แทนที่เนื้อความจะเรียบร้อย ข้าพเจ้ากลับถูกขนาบ ท่านผู้นั้นได้กล่าวว่าการพูดกันผิด ๆ เปนภาษาที่ใช้ไม่ได้ ในภาษาไทยเรามีมาก เช่นคำว่า "ถนน" คนเปนจำนวนมากเรียกว่า "ส่นน" คำว่า "สะพาน" เรียกว่า "ตะพาน" ล้วนแต่เปนภาษาที่ผิดทั้งนั้น เมื่อเช่นนี้ข้าพเจ้าหมดหนทางที่จะช่วยครูได้โดยทางหลักฐาน ได้แต่อ้นคำเปื่น ๆ อยู่ว่า เขานิยมอ่านกันอย่างไรก็อ่านไปตามเขา ครูเองก็ชักเรียๆ แต่เมื่อไปเรียนภาษาอังกฤษในตอนตอน มิสเตอร์ชาลส์ อี. อาลเพิรด เปนครูสอน เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ไปพร้อม ๆ กันต่างก็มีหนังสือพิมพ์รายวันคนละฉะบับ บางทีครูบอกว่าครูไม่รู้คำนี้เพราะเปนคำใหม่ ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึก ๓ อย่างคือ (๑) คนอังกฤษเองบอกว่าไม่รู้ ข้าพเจ้าจะอยากรู้ไปทำไม (๒) ไม่เคยมีใครเรียนภาษาไทยให้ข้าพเจ้าไม่รู้ เว้นแต่จะใช้เปนภาษาอื่นแซก (๓) ผิดกับครูที่สอนภาษาอังกฤษเมื่ออยู่พระนครศรีอยุธยา เพราะแกไม่เรียเลย แกบอกว่าไม่รู้ได้หน้าเฉยคาเลย

คราวนี้หันไปพูดถึงเรื่องฟ้ากันใหม่ ถ้าข้าพเจ้าใช้ความอย่างนักเรียนที่เถียงครูดังกล่าวข้างบน เพราะจำมาจากครูคนก่อน ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าเราเรียก "กองทัพอากาศ" ว่า "กองทัพฟ้า" ก็ต้องเปนจำพวกกองทัพที่อยู่สุดสายตาคือไปอยู่ที่ฝ้า น่าจะไม่ถูกกับความหมายตะกระมัง เมื่อเปิดปทานุกรมดู คำว่า "อากาศ" คงได้ความว่า ส. (ม.อากาส) น. ที่ว่างเปล่า, ท้องฟ้า. ไทยหมายว่าลมด้วย เช่นกล่าวว่าไปตากอากาศ ฯลฯ คำว่า "ฟ้า" น. สวรรค์, อากาศ, ส่วนเบื้องบนที่แลเห็นเปนพื้นครอบแผ่นดินอยู่ ฯลฯ ข้าพเจ้านึกว่าในใจว่า ว้า ยังจริง! ปัญหาไม่เปนเรื่อง เรื่องนี้ก็ไม่ใคร่เห็น จะอ่านก็ต้องยกขึ้นไปจ้องที่ได้ดวงไฟฟ้า เพราะเปนวัน ช.ป.อ. ปัญหานี้เกิดขึ้นอีกเพราะไปร่วมรับประทานอาหารกับผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ยุทธโกษเมื่อตอนค่ำนั่นเอง เมื่อกลับมาที่ทำงานจึงเกิดเรื่องขึ้น พอดีมีนายทหารผู้ใหญ่หลายคนมาชวนว่าไปนั่งกันที่สโมสรดีกว่า ข้าพเจ้าเลยยอมจบเรื่องที่เรียนได้เพียงเท่านี้.

มหาสมุทรมืด

กัปตันเนมารู นายเรือเดินสมุทรของญี่ปุ่นชื่อมอนตริล มารู เมื่อเดินเรือแล่นมาจากทางภาคตะวันออกจนถึงเมืองตาโคมา ได้เขียนรายงานเหตุประหลาดไว้ว่า ได้เกิดพายุฝุ่นขึ้นในทะเลน้ำเมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๒๗ (พ.ศ. ๒๔๗๑)

กัปตันเนมารูเล่าว่า กะลาสีกวาดฝุ่นได้จากดาดฟ้าเรือวันละตั้ง ๒ ถังใบใหญ่ทุก ๆ เช้าเปนเวลาหลายวัน ฝุ่นละอองนี้ได้ปลิวซอกแซกเข้าไปอยู่แทบทุกแห่งเท่าที่มันจะปลิวเข้าไปได้ เต็มไปหมดทั้งในห้องผู้โดยสาร, ดาดฟ้า ภาชนะอื่น ๆ ตลอดจนกระทั่งเรือรบ

เมื่อก่อนหน้านั้นสักสองสามเดือน นายเรือกลไฟชื่อยัสติน ก็เคยรายงานว่าได้พบพายุทรายในกลางมหาสมุทรแอตแลนติคตอนเหนือ

เมื่อเรือ ๆ นี้ถูกเรือเยเดน เรือกลไฟลำหนึ่งของบริษัทรูสเวลต์โลน์ได้เล่าให้ชาวเมืองกัลกัตตาฟังว่า ได้พบพายุฝุ่นในทะเลแดง ฝุ่นละอองหรือพายุทรายเช่นนี้มักมีหนาแน่นและมากมายจนเกิดความไม่สะดวกแก่การเดินเรือ เรือจำต้องแล่นช้า ๆ ราวกับอยู่ในหมอกที่มืดทึบเหมือนกัน หมอกทรายสีแดงนี้มีมากจนทำให้ท้องฟ้าในบริเวณนั้นมืดมนไปทั้งสิ้น.

คำปราศรัยของพลต.หลวงพิบูลสงคราม ต่อประชาชาวไทยเมื่อคืนวันที่ ๓๑ มีนา

นายพลตรี หลวงพิบูลสงคราม

(ต่อจากฉบับวานนี้)

ออดเอด, ขี้โรค, สามวันดีสี่วัน ไข้และชาติจะได้กำลังจากใหม่ ขุดทรัพย์ในดินสินในน้ำให้เป็นโภคทรัพย์ของชาติ

ในประการที่ ๒ รัฐบาลปรารถนาที่จะให้พี่น้องชาวไทยบรรดาที่ประกอบกสิกรรม เกษตรกรรม ได้แก่การทำนา, ทำสวน, ทำไร่, ได้มีพืชผลงอกงาม รัฐบาลจึงได้พยายามให้คำแนะนำในการเลือกพันธุ์พืชผลให้ ทั้งแนะนำให้บำรุงที่เพาะปลูกในการใส่ปุ๋ย และหาวิถีทางให้ได้น้ำมาหล่อเลี้ยงพืชผลของท่าน นี่คือความมุ่งหมายของรัฐบาลที่ต้องการให้ชาวกสิกร, เกษตรกรช่วยกันสร้างชาติ เพราะเหตุว่าถ้าการทำนาทำสวนได้พืชผลสมบูรณ์ดี พี่น้องทุกคนก็จะนำไปขายได้เงินเป็นจำนวนมากขึ้น เป็นความสมบูรณ์พูลสุขของแต่ละครัวเรือน แต่ถ้าพี่น้องชาวไทยไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำอันหวังดีของรัฐบาล ความสำเร็จผลก็ย่อมไม่บังเกิดแก่ตนเอง ยกอุทาหรณ์เช่นทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนำพันธุ์ข้าวดีไปแจกแก่ท่าน เพื่อให้ทำการเพาะปลูก หรือยกตัวอย่างเจ้าหน้าที่แนะนำให้ท่านใช้ปุ๋ยต่าง ๆ เช่น ฟางข้าว ผสมกับมูลโค หมักไว้ให้เน่าจนถึงเวลาปลูกข้าวก็ใช้ปุ๋ยนั้นโรยลงบนที่ดิน กล้าของท่านก็จะงอกงามดี แต่ถ้าท่านไม่ปฏิบัติตาม การเพาะปลูกในนาของท่านก็คงได้ผลเลวทรามอยู่อย่างเดิม ดังนี้เป็นต้น ถ้าท่านสร้างตัวของท่านเองขึ้นได้ในประการนี้ ก็คือท่านได้ร่วมมือช่วยกันสร้างชาติให้ก้าวหน้าโดยตรง ข้าพเจ้าใคร่แนะหนทางแก่ท่านว่า ถ้าหากเจ้าหน้าที่เขาไปแนะนำท่านในการเพาะปลูกพืชพันธุ์ดังกล่าวมานี้ แม้ท่านไม่เข้าใจก็ควรซักถามเขาให้เขาอธิบายจนเข้าใจแล้วก็เริ่มปฏิบัติตามได้ทันที

ในประการที่ ๔ รัฐบาลปรารถนาที่จะสร้างการค้าขายให้แก่พี่น้องชาวไทยด้วยวิถีทางต่างๆ ซึ่งท่านได้ทราบอยู่ดีแล้ว อาทิเช่นในปัจจุบันนี้ได้พยายามสนับสนุนให้ผู้ที่รักการค้าขายได้มีโอกาสยืมทุนจากรัฐบาลบ้าง จากสหกรณ์บ้าง และได้จัดการตั้งร้านค้าขายขึ้นเป็นตัวอย่างทั้งนี้ก็โดยหวังที่จะปลูกฝังให้พี่น้องชาวไทยบางส่วนที่สมัครใจจะประกอบการค้าขายได้เริ่มประกอบอาชีพในทางนี้ขึ้น พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นราษฎรควรเอาใจใส่ทำตามตัวอย่างที่รัฐบาลนำท่าน การเริ่มค้าขายนั้นท่านควรทำแต่พอสมฐานะของท่านก่อน ไม่บังควรจะเริ่มด้วยการใหญ่โตเกินขนาด เพราะการทำสิ่งเล็กๆ นั้น เมื่อผิดพลั้งย่อมแก้ได้เสมอ แต่การผิดในสิ่งใหญ่ย่อมแก้ได้ยาก ความมานะบากบั่น รวมทั้งความอดทนตั้งใจจริงของท่าน เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้งานชะนิดนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ท่านจะต้องดูอื่นไกลไปไย ชาวจีนที่เข้ามาทำการค้าขายเป็นจำนวนไม่น้อยในประเทศไทยของเรา ซึ่งท่านเห็นประจักษ์ตาอยู่ทุกวันนี้ ย่อมเป็นอุทาหรณ์ของเรื่องได้ดีที่สุด ส่วนมากของชาวจีนพวกนี้ เมื่อแรกเข้ามาหากินในบ้านเรานั้น หามีทรัพย์สมบัติติดตัวมาด้วยไม่เลย ข้าวของบางคนมีเพียงกางเกงชิ้นใน พันกาย บางคนก็มีเพียงเสื่อท่อนหมอนใบเท่านั้น แต่ด้วยอุตสาหะวิริยะ พยายามอันแรงกล้าเขาได้เริ่มการค้าด้วยสิ่งเล็กๆ ขึ้นก่อน เช่นหาบของขาย หรือมิฉะนั้นก็ไปรับจ้างเป็นลูกจ้างในโรงค้าทั่วๆ ไป พอได้เงินมาเขาก็เก็บหอมรอมริบอย่างมัธยัสถ์ แล้วก็นำไปลงทุนตั้งร้านค้าขึ้นในสิ่งเล็กน้อยพอควรแก่อัตตภาพ เขาฉลาดพอที่จะขายสิ่งที่พวกเราชอบซื้อ เพราะฉะนั้นด้วยความมานะอาบเหงื่อต่างน้ำของเขาเหล่านั้นเป็นเวลาเพียงไม่กี่ปี เขาก็กลายเป็นคนมั่งคั่งมั่งมีขึ้นในตำบลบ้านของไทยเราเองตามภูมิภาค ทางบ้านนอกท้องนาท่านจะได้เห็นชาวจีนจำนวนมากย่อมลงแรงเดินทางหลาย ๆ วันหาบของเพียงเล็กน้อยไปขาย ค้างคืนแรมวันก็สู้ทนเค่เขาได้ผลงามเพราะในเวลาเพียง ๒-๓ ปีหลังจากนั้น ชาวจีนผู้ยากจนคนนั้นก็กลับกลายเป็นเถ้าแก่เจ้าสัวขึ้นมีเงินให้พวกเรากู้ด้วยดอกเบี้ยแพงเสียซ้ำ พึงเห็นเถิดว่าความมานะอดทนอย่างเดียวเท่านั้น ทำให้คนจนกลายเป็นคนมั่งมีได้ น่าคิดอยู่มากว่าเมื่อเขาทำได้แล้ว ไฉนเลยเราไทยจะทำไม่ได้ยิ่งมาในปัจจุบันนี้ รัฐบาลกับข้าราชการได้เป็นผู้นำและประคับประคองช่วยท่านในทางค้าขายอยู่แล้วอีกด้าน ๑ ท่านยิ่งควรอุ่นใจ เมื่อเช่นนี้ถ้าท่านไม่เกียจคร้านย่อมเสียสละความลำบากตรากตรำ, มานะอดทน, ทำการค้าขายให้เจริญขึ้นบ้าง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านจะได้รับผลดีคือเห็นคนมั่งคั่งมีเงินทองไหลมาเทมาสู่ตัวท่านขึ้นเป็นแท้ เมื่อท่านได้สร้างตัว

(มีต่อหน้า ๑๕)

รางวัลในการประกวดภาพถ่าย

"ซีโล"

ประจำเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๒

รายนามผู้ได้รับรางวัล

รางวัลที่ ๑ เงินสด ๒๕ บาท	ได้แก่	"ราตรี"	พระนคร
,, ๒ ,, ๑๐ ,, ,,		Mr. K. L. Yu	พระนคร
,, ๓ ,, ๕ ,, ,,		มาลา มณเฑียรทอง	เชียงใหม่
รางวัลพิเศษ รางวัลละ ๒ บาท	ได้แก่	(นายพยงค์	พระนคร
		(สะเชียร เอกวิระ	ธนบุรี
		(นายสอน ปรุงแสง	พระนคร
		(นายยู่หมง แซ่ตั้ง	อุทัยธานี
		(นายโกเจียว	พระนคร

การประกวดภาพรูปถ่าย "ซีโล" มีทุกๆเดือน

รายละเอียดถามได้ตามร้านจำหน่ายฟิล์มทั่วไป หรือที่

บริษัทดีทแฮล์ม จำกัด

เอเยนต์แต่ผู้เดียว (๑๑๑)

แม่กลองลวง

(เริ่มลงแต่ ๗/๗/๘๒)

(ต่อจากฉะบับวานนี้)

อุบาทว์ ณ บัดนี้ก็กลายเปนสนามหญ้าซึ่งเปนที่รื่นรมย์ยินดีแก่กระต่ายม้า ลา เพราะได้เปนเครื่องบริโภคของมัน

ณเช้าวันนี้เขาได้พยายามบำเพ็ญตนให้รื่นเริง และร่มความรู้สึกต่างๆ ซึ่งเปนเครื่องนำความทรงจำถึงความหลังขึ้นมาให้เหือดหาย เขาคุยถึงสิ่งต่างๆ กับท่านทั้งสองที่ร่วมโต๊ะอย่างสนุกสนาน แต่ก็ชั่วครู่เดียวเท่านั้น หัวใจเขาก็กลับหวนละห้อยคิดถึงแอ็ดเวอร์อีก

"แหม! วันนี้ถ้าเราไปกันนานนักพอกลับมาคงนกลางคืนเห็นจะต้องเหนื่อยมากทีเดียวนะ" ดอร์ดแฟนเวิช หันหน้ามาพูดกับหลานชาย พลางมือก็ทำงานง่วนอยู่กับจานอาหาร

"ไปตอนเช้านะครับ" แย็กช่วยแก้โดยอาการสติดอย "สามโมงครึ่ง"

โกเวอร์เดลเงยหน้าขึ้นมองดูแย็กทันที รู้สึกซึ่งสารเขาในการที่ปล่อยให้ 'ความเศร้าใจ' เข้ามาครอบงำเปนเจ้าเรือนโดยไม่หยุดไม่หย่อน แต่เขาก็ไม่ได้พูดว่ากระไร

"เธอจะซื้ออะไรล่ะ วัดโล๊ต?" ท่านดอร์ดถามในขณะที่เสร็จการรับประทาน

"ม้าครับ" แย็กตอบสั้นๆ โดยไม่ได้เงยสายตาขึ้นจากจดหมายที่เขากำลังรีบอ่าน

หน้าผากดอร์ดแฟนเวิชเลิกย่นด้วยความระอิดระอาใจ

"ไอ้เห็นจะต้องเคลื่อนแน่ละวันนี้" ท่านพึมพำ

แย็กขมวดใหล่ และในขณะที่โกเวอร์เดลจะลุกตามท่านดอร์ดเฒ่าไปโรงม้า แย็กโบกมือทำเครื่องหมายให้เราหยุด

"นี่แน่ะ ฉันได้รับจดหมายจากอ็อสเตรเลีย ฉะบับหนึ่ง" เขาพูดเรียบๆ "ฉันนึกว่าเธอคงอยากจะรู้บ้างเดี๋ยวนี้เราปรองดองกันอย่างเรียบร้อยแล้ว"

"เปนจดหมายมาจากใครนะเธอ?" โกเวอร์เดลถามโดยความอาการทึ่ง

"มิศวูด" แย็กตอบ เพราะภรรยาที่ถูกทิ้งข้างของแซดบิเลดันเอง เขายังคงเรียกชื่อเดิมตามเคยเช่นที่เขาแรกรู้จักที่ถนนเซ็ลท์ "หล่อนบอกมาว่าทุกคนอยู่สบายดีกันหมดเดดเหละมากกว่าเดือน เพราะอีกหน่อยหล่อนจะได้คู่"

"โอ้ ใครกัน?"

"ดีกรีฟ"

โกเวอร์เดลพยักหน้า และแย็กตั้งต้นอ่านจดหมายที่เขาถืออยู่ในมือโดยลำเนียงต่ำๆ ดังเดิม

"ขอท่านอย่าได้มีความปลาดใจเลยค่ะ เซอร์ยอน ถ้าในจดหมายฉะบับหลังดิฉันจะพูดถึงการวิวาหะมงคลรายหนึ่ง เพราะเดี๋ยวนี้ดีกรีฟได้เปลี่ยนแปลงไปมากราวกับคนละคนทีเดียว เขาทำงานขยันขันแข็ง และได้ละนิสัยเดิมหมดแล้ว เขาได้มาอยู่กับเราสิบวันเข้าวันนี้ และได้ช่วยมิศเตอร์แครนซัมเลี้ยงแกะตลอดวัน ส่วนเดด-หล่อนนั่งทำงานบ้านไปบ้างเล็กน้อย และไม่ได้แสดงอาการยินดียินร้ายอะไรเลยในการที่เราอยู่ด้วย แต่เมื่อวานนี้ดิฉันพบหล่อนกับดีกรีฟนั่งอยู่ข้างโรงเลี้ยงแกะ รีฟกำลังพรรณาถึงเรื่องราวอะไรอย่างร้อนรนและถึงแม้หล่อนได้เบือนหน้าหนีดิฉันดังเดิม เห็นใบหน้าหล่อนแดงก่ำ และในแววตามีอะไรฉายอยู่ชอบกล ซึ่งเราผู้หญิงเข้าใจได้ ถ้าดีกรีฟยังคงประพฤติตัวดีเช่นนี้เรื่อยไป และหมั่นกระทำตัวให้เปนที่พอใจหล่อนบ่อยๆ ดิฉันนึกว่าในไม่ช้าดิฉันคงมีเรื่องที่จะเรียนท่านอีก"

โกเวอร์เดลพยักหน้าและพูดเปนเชิงเย้า

"ดีแล้วนี่ แย็ก ตามสถิติที่เธอกะไว้ได้ดำเนินไปอย่างเรียบร้อยทุกอย่าง ฉันอาจพูดได้ว่าเธอกะการแม่นเสียกว่าซินแสหมอดูอีก"

แย็กถอนหายใจใหญ่

"จริงดอก เงินอาจจะช่วยเหลือเราได้บ้างบางสิ่ง" แย็กตอบ "นี่แน่ะ มีจดหมายฉะบับหนึ่ง" เขายิ้มและชำเลืองสายตาดู "เปนจดหมายที่มาจากเพื่อนของฉันคือโมคิเยน หล่อนบอกว่าบ้านช่องที่หล่อนอยู่นั้นได้ซ่อมแซมใหม่ขึ้นอีก และนึกจะปลูกบ้านใหญ่โตเช่นโฮเต็ลให้เราเช่า ความคิดหล่อนก็น่าจะเปนผลดีดอกนะ?"

"เธอละชอบทำความสุขให้ผู้อื่น แต่ไม่เห็นใครอาจตอบแทนน่าความสุขมาให้เพื่อนได้เลย แย็ก" โกเวอร์เดลพูดโดยรู้ใจนิดร์

แย็กขมวดหน้าผากย่น แล้วหัวเราะห้วนๆ

"โอ! ฉันก็มีความสุขพอแล้ว" เขาพูดตัดบท

"ไม่มีข่าวคราวอะไรมาจาก-มาจากมิศเอ็ดเวอร์บ้างหรือ?" โกเวอร์เดลถามเน้นถูกใจดำในขณะที่แย็กกำลังรวบรวมจดหมาย

แย็กสั่นศีรษะ

"ไม่มี" เขาตอบสั้นๆ "เธอเสร็จหรือยังล่ะ?"

ภายหลังอีกสักครู่หนึ่งต่างก็พากันขึ้นม้าควบบ่ายหน้าตรงไปยังที่หมาย แย็กรีบออกหน้าเพื่อนโดยไม่ค่อยได้พูดจากับใคร ซึ่งออกจะเปนนิสัยประจำตัวของเขาเสียแล้ว ปล่อยให้สองท่านขี่เคียงข้างตามอยู่ข้างหลัง

ดอร์ดแฟนเวิชจับสายตาอยู่ที่ภาพอันสง่างามของหนุ่มน้อยผู้ซึ่งกำลังทำการง่วนอยู่กับบังเหียนม้า

"น่าอายจริงๆ ที่ชีวิตของคนหนุ่มแน่นถอปร์ไปด้วยโภคทรัพย์สมบัติอันบึกแผ่น ต้องมาขาดความสุขสำราญเพราะผู้หญิงคนเดียวเท่านี้แหละ" ท่านหันหน้ามาพูดกับโกเวอร์เดล "หล่อนก็ช่างไม่มีเยื่อใยบ้างเลยเสียเลยนะฮ่าร์?"

"ตามความเห็นของผม หล่อนคงรักเราเท่ากับที่เรารักหล่อนเหมือนกัน" พ่อหลานชายตอบ "หาไม่หล่อนคงไม่ทำเอ่นตัวอายเหนื่อมไม่ยอมรับความช่วยเหลือของเราดอก ทั้งนี้เปนเพราะทั้งรักทั้ง....."

"ดูเห็นว่าเปนการบ้าทีเดียว" ดอร์ดแฟนเวิชพึมพำ เพราะเหตุที่ชีวิตของท่านเลยขีดแห่งความรู้สึกชะนิดนี้เสียแล้ว "อย่างนี้เมื่อไรจึงจะสิ้นสุดกันได้? ทำไมเราจึงไม่พยายามลืมหล่อนเสีย และหันเข้าแต่งงานกับผู้หญิงอื่น? แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบพุดซา อย่างน้อยดูงรู้จักดีๆ ตั้งสามคน"

"แต่แย็กเปนคนที่ไม่ลืมได้ง่ายๆ นี่ครับ" โกเวอร์เดลตอบ "และขอคุณดูงจงทราบว่า ใครที่ได้หลงรักแอ็ดเวอร์แล้วยากที่จะลืมหล่อนได้ นั่นถึงโรงนาแล้วครับ เราคงหยุดอ้า! จริงๆ แหละ เราไม่เคยผ่านเลยไปโดยไม่หยุดทักทายกับเด็กเลย"

แย็กได้รักบังเหียนม้าหยุดที่หน้าประตู และเด็กตัวเล็กออกมา เขาจึงเอนตัวลงอุ้มร่างแน่งน้อยของเด็กนั่งบนอานด้วย และก้มลงจุมพิตด้วยความรักและเอ็นดู

"เมื่อไหร่ล่ะ แย็กจึงจะพาหนูไปโต่เนื้อด้วย?" เด็กถามโดยความกระหาย "หนูขี่ม้าได้เก่งแล้วนะ"

(อ่านต่อฉะบับหน้านี้)

เริ่มลงแต่ฉะบับวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๒

(ต่อจากฉะบับวันศุกร์ ที่ ๕)

ฉบับนี้เถิด.— ดังนั้นข้าจึงเล่าเรื่องที่บังเกิดขึ้นให้นางฟังทั้งสิ้น. ครั้นแล้วนางได้ยินอีกครั้งหนึ่งเปนครั้งสองเยี่ยงผู้โกรธในลักษณะเดิม แลกล่าวว่า, หัวใจแห่งข้าเจ็บปวดโดยแท้ แต่ยังมีผู้ยังใจแห่งท่านให้เจ็บช้ำยิ่งไปกว่า นางผู้นั้นได้หาหนทางสร้างความยากลำบากให้แก่ท่านมากนัก โดยพระนามแห่งพระอะหล่าเจ้า ข้าเกรงในการกระทำแห่งนาง ซึ่งมีต่อท่านเหลือเกิน พึงทราบไว้เถิดญาติข้า อันเกลือที่นางวางไว้ยังร่างท่านนั้นหมายความถึงการปล่อยตัวให้หลับไหลแห่งท่าน ซึ่งถือว่าไม่เปนการยังให้มีรสชาติแต่อย่างใดเลย น่าเกลียดชังรังเกียจนัก การนอนเพื่อรอคนรักนั้น เปนสิ่งต้องห้ามที่สุด แต่อย่างไรก็ดี นับว่าเปนความผิดแห่งนางอยู่มาก หากแม้นนางมีใจใคร่รักท่านโดยแท้ ก็น่าที่จักปลุกให้ตื่นขึ้นเจรจาแก่กัน แต่นี่นางหาได้ปฏิบัติให้เปนไปยิ่งฉนี้ผู้เสน่หาไม่ อนึ่งถ้อยคำนั้นหมายถึงพระผู้เปนเจ้าได้ทรงลงโทษทาหน้าดำให้แก่ท่าน ด้วยประพฤติผิดไปในการกล่าวรัก เปนเชิงดำเปรียบว่าตั้งแต่เด็กมามิได้ระมัดระวังการใดทั้งสิ้น มุ่งแต่จักกินจักดื่ม แลจักนอนเท่านั้น น่าละอาย แลเจ็บใจยิ่งนัก. นี่แหละคือเครื่องหมายที่นางได้แสดงบอกแก่ท่าน แลยังกินความหมายวอนให้พระอะหล่าเจ้าจงได้ช่วยแยกขาดตัวท่านไปให้พ้นนางด้วย.— เมื่อได้ยินคำกล่าวแห่งนางผู้ญาติเช่นกระนั้นแล้ว ข้าได้ตบอกตนเอง แลกล่าวว่า, โดยพระนามแห่งพระอะหล่าเจ้า เปนความจริงแท้ทีเดียว ข้าได้หลับไป ข้าสร้างผิดแต่ตัวเอง ยังจักมีอันใดที่ไหนอีกเล่าที่ยังความขอกช้ำระกำใจแก่ข้า ยิ่งไปกว่าการเสพแลการนอนเช่นครั้งกระนี้แล้วข้าจักทำฉันใดดีเล่า?— ครั้นแล้วข้าก็ร้องไห้ด้วยความขอกช้ำชมชื่นเปนที่สุด แลหันไปพูดแก่นางผู้ญาติว่า, จงช่วยแนะทางปฏิบัติแลเมตตาแก่ข้า ซึ่งพระผู้เปนเจ้าคงจักได้ทรงเมตตาแก่เจ้าบ้าง ผิวผิดจากนี้ข้าคงตายแน่.— ดังนั้นนางลูกอาวผู้มีใจรักในตัวข้าอย่างยิ่งใหญ่ จึงกล่าวตอบว่า, ด้วยศรัทธาแลดวงตาแห่งข้าทีเดียว! แต่โอผู้บุตรแห่งลุงข้าเอ๋ย ข้าได้บอกเล่าแลกล่าวเตือนแก่ท่านหลายหนหลายครา แล้วถ้าแม้นหากข้ามีสิทธิพิเศษเข้าออกณสถานแห่งนั้นได้แล้ว ข้าก็อาจยังให้ท่านได้สำเร็จรักกับนางได้ในเพลาอันสั้นที่สุด ด้วยประการฉะนี้ ข้าก็ได้แต่เพียงหาหนทางแนะเพื่อหวังประจสำเร็จดังประสงค์แก่ท่านเท่านั้น แลถ้าหากพระผู้เปนเจ้าทรงปราณี ข้าก็คงรับใช้ท่านได้ผลเปนอันดี จงฟังแลกระทำตามคำแนะแห่งข้า โดยนำตนไปนั่งที่เดิมในคืนวันนี้ จงระมัดระวังในการเสพซึ่งอาหารอันจักชักนำให้ง่วงนอนอย่างไรก็ดีอย่าได้นอนเปนอันขาด นางจักมาสู่ท่านก็เมื่อยามดึกล่วงแล้วนั้นแหละ แลข้าใคร่ขอวอนพระผู้เปนเจ้าได้ช่วยป้องกันให้ท่านได้พ้นจากความโหดร้ายจากนางด้วย!— เมื่อได้ฟังคำกล่าวแห่งนางแล้ว ข้ายินดีนัก เร่งเพลาเพื่อให้ได้พลบค่ำด้วยร้อนใจ. ครั้นถึงกำหนดเพลามืด ข้าจึงเตรียมตัวที่จักออกจากบ้าน. นางผู้ญาติได้กล่าวแก่ข้าว่า, เมื่อท่านได้พบกับนางแล้ว จงอย่าลืมคำที่ข้าได้แนะให้ไว้นั้นเสีย พึงกล่าวแก่นางในเพลาจากทีเดียว.— ข้าตอบว่า, ข้าจักจำไว้เสมอด้วยศรัทธาแลดวงตาแห่งข้าเองทีเดียว.— แล้วก็นำตนออกไปจากบ้าน.

เมื่อเข้าสู่ภายในสวนแล้วข้าได้พบสิ่งของตรวเตรียมไว้พร้อมมูลดังเช่นครั้งก่อน คือมีอาหาร เครื่องดื่มผลไม้แห้ง เครื่องหอมแลประดาอย่างอันครบถ้วน ข้าได้ขึ้นไปบนมาดกาดแลอดทนต่อกลิ่นอาหาร ซึ่งโชยฉิวหอมหวลชวนเสพนั้นอยู่เปนเพลานาน ในที่สุดต้องลุกขึ้นไปนั่งที่โต๊ะ เปิดฝาจานอาหารออก ก็ได้เห็นเนื้อไก่เหลืองอร่ามกลิ่นหอมน่าเสพ รอบข้างนั้นมีอาหารต่างชะนิดกันสี่อย่าง ข้าเสพอย่างละเล็กละน้อย แล้วเสพอาหารหวานแลดื่มชาเรห์ (เปนคำเปอร์เซียน หมายถึงอาหารชะนิดหนึ่งซึ่งมีข้าวผะสมน้ำผึ้ง แลใส่สิ่งเหลืองแต่ในที่นี้มีความหมายถึงน้ำหวาน ซึ่งมีกลิ่นหอมแลสีเหลือง) ยิ่งดื่มก็ยิ่งออกรส ข้าเลยประจุกระเพาะเสียเต็มที่. แลหลังจากนั้นไม่ช้า ก็รู้สึกว่าหนังตาหนักเปนกำลัง จึงเอื้อมมือหยิบหมอนใบหนึ่งมาหนุนศีรษะ พยายามบังคับใจที่จักมิให้หลับ แต่ทนความง่วงไม่ไหว ก็เลยหลับผลอยไป. มารู้สึกตัวตื่นขึ้นเมื่อแสงอาทิตย์ส่องกล้าแผดเผากายจนร้อนระอุ แลได้พบเพลย-โบน แทบ-สติ๊ก (เปนเครื่องเล่นของชาวอาหรับ) เมล็ดอินทผาลัมแลดอกหญ้าตั้งแต่นอยู่บนท้อง รอบข้างนั้นไม่มีผู้ใดอยู่เลย ข้าจึงลุกขึ้นสบัดสิ่งเหล่านั้นทิ้ง แลเดินกลับมาบ้านด้วยความโกรธแค้นเปนอย่างยิ่ง.

เมื่อถึงบ้าน ก็พบผู้ญาติหญิงแห่งข้ากำลังครวญครางอยู่ จึงดุด่าว่าเอา ซึ่งทำให้นางต้องเสียน้ำตาแลรีบเช็ดโดยพลัน ครั้นแล้วได้เข้ามาจูบแลกอดข้าไว้กับทรวงอก แต่ข้าได้สลัดร่างนางกระเด็นไป แลด่าว่าอีกมากมาย.— นางได้กล่าวแก่ข้าว่า, โอ ท่านผู้บุตรแห่งลุกข้าเอ๋ย อาการแห่งท่านนั้นเสมือนว่าได้หลับนอนเสียอีกแล้วเมื่อคืนนี้.— ข้าตอบว่า, ลุกจริงดังคำเจ้า แต่เมื่อคืนนี้ก็ได้เห็นเพลย-โบน แทบ-สติ๊ก เมล็ดอินทผาลัม แลดอกหญ้าตั้งแต่นอยู่บนท้อง อันการกระทำแห่งนางเช่นนี้ข้ามิอาจทราบความหมายได้.— กล่าวแล้วข้าก็ร้องไห้ กระเถิบกายเข้า

(อ่านต่อฉะบับวันอาทิตย์ ที่ ๗)

เปนหวัดคัดจมูก

เด็กผู้ใหญ่เปนหวัดและคัดจมูก อย่าลืมใช้ยาปราบหวัดของห้างพระจันทร์โอสถ ชื่อยกโรงเรียนนายร้อย พระนคร เปนยากินแก้หวัด และทำให้น้ำมูกแห้ง จมูกโล่ง

ทิดหอบ

ไอทิด ไอหอบ แรกปนหรือเรื้อรังมานานปี อย่าลืมใช้ยาทิดพระจันทร์ของห้างพระจันทร์โอสถ

สตรีมระดูขาว

ระดูเสีย อยู่ไฟไม่ได้ หรือปวดท้องเจ็บเสียวท้องน้อย อันเนื่องจากมดลูกพิการ อย่าลืมใช้ยาปราบมดลูกคู่กับยาดับลมร้าย

จมูกคัด-ดัง

หรือเหม็นเปนน้ำมูกเรื้อรัง ปวดมึนศีรษะ อันเนื่องมาจากริดสีดวงจมูก อย่าลืมรับประทานยาปราบนาสิก ถ้าใช้ยา ศ.ร. นาสิกสูบคู่กันจะทำให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น

อยากให้เด็กอ้วน

แข็งแรง มีร่างกายสมบูรณ์ พ้นจากโรคตาลระโมยและดับชุด ซูบซีด เกิดเล็กเล็กทุกวัน กระเทกกระเทือน อย่าลืมใช้ยาชุดบำรุงของห้างพระจันทร์โอสถ (...)

ดาบหยกนิ้ว

(เกร็ด พงศาวดาร จีน แผ่นดิน ใต้เหม็ง)

เริ่มลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๒

(ต่อจากฉบับวานนี้)

หนึ่ง และกลางโต๊ะ ผึ้งไว้ ด้วย พลอยเม่งจู่ ส่องแสงสว่าง ลวงความตายิ่งนัก นางเปาบือ บอกให้ นางลี้ไซเอ็ง เอา หีบ หนังสือ เทียนจือ กับเทียม วิเศษ วางไว้ บนโต๊ะ นั้น แล้วสั่งสอน แนะนำ ถึงวิธี ต้อนรับ เทพธิดา อีกบ้าง พอ สมควร นางเปาบือ และนางมั่งท้อ ก็กลับไปยังที่อยู่

ฝ่ายนางลี้ไซเอ็ง กับนางเฮ่งเมี่ยวโก ตั้งแต่ มาอยู่ ในปราสาท ทั้งสอง ก็จุด ธูปเทียน บูชากราบไหว้ เทพธิดากิวเทียน เซียงนั่งทุก วัน เลือ อัญเชิญให้ มาประสิทธิ์ ประสาทความรู้ให้ แก่คน ครั้นถึงคืน วันกลางเดือน พระจันทร์ เต็มดวง ทอรัศมี สว่างไสว และเมื่อหญิงทั้งสอง จุด ธูปเทียน บูชาเสร็จกิจของตนแล้ว จึงพากันออก มานั่ง สนทนาอยู่ ที่ หน้า ปรา สาท ตกเที่ยงคืน หญิงทั้งสอง มีความประหลาดใจ เปนอันมาก ด้วยขณะ นั้น ทางทิศ ตะวันออก ได้ มีแสงสว่าง พวยพุ่งลงจากท้องฟ้า และบังเกิดเปนก้อนเมฆ ห้า สี ลอยเคลื่อน ผ่าน มาที่ หน้าประสาท ต่อ จาก ก้อนเมฆ ก็ ถึง หมู่ ขบวนแห่เทพยดานางฟ้า จับระบำ รำ ฟ้อน และ มี เสียง มโหรี ดีด สี ตีเป่า อย่าง ไพเราะ เมื่อถึงประสาท ขบวนก็ ขยาย แยกออก เปนสองแถว ระหว่าง กลาง แถว มีเทพธิดานางหนึ่ง รูปร่าง อักษณะสวยงามมี สง่ายิ่งนัก นั่งอยู่ บนหลังพญาหงษ์ และในทันใด ค่อย ๆ ลอยลดลงสู่ ยัง พื้นดิน เทพธิดานางนั้นลง จากหลัง พญาหงษ์ ตรงมาที่ ประสาทเก๋ง นางลี้ไซเอ็ง เดาเอาว่า คงเปน เทพธิดากิวเทียนเซียง นั่ง พากันคุกเข่าคำนับ แล้วนำเลยเข้าในห้อง กลาง เทพธิดาเรียกนางลี้ไซเอ็งว่าว่อยกุน ตามชื่อในเมืองสวรรค์ และจัดให้ นางลี้ไซเอ็ง นั่งอยู่ข้างหนึ่ง ส่วนนางเฮ่งเมี่ยวโก ให้ ยืนอยู่ ข้างหลัง ครั้นแล้วเทพธิดากิวเทียน เซียงนั่ง หยิบหีบหิน เปิด ขึ้นแต่เพียงเบา ๆ หีบก็เปิดขึ้น ได้อย่างง่ายดาย แล้วเทพธิดา กิวเทียน เซียงนั่ง จึงหยิบ หนังสือ เทียนจือ ออก มา วาง ไว้บนโต๊ะ ถามนางลี้ไซเอ็งว่า ว่อยกุนเจ้าเคยได้รู้ ประวัติของหนังสือเทียนจือ มาบ้าง หรือไม่ นาง ลี้ไซเอ็งคำนับ แล้วตอบว่า ข้าพเจ้าเปนเพียงมนุษย์สามัญธรรมดา ไม่มี บุญวาสนาแต่อย่างไร ไหนเลย จึงจะทราบ ได้ ขอท่านได้ กรุณาโปรด ชี้แจงให้ ข้าพเจ้าทราบด้วยเถิด จะเปนพระคุณแก่ข้าพเจ้าอย่างยิ่ง พูดแล้วก็คำนับอีกครั้งหนึ่ง นางเทพธิดา กิว เทียน เซียง นั่ง สั่งให้นางลี้ไซเอ็ง ยืน ขึ้น แล้วอธิบายให้ ฟังว่า หนังสือ ตำรา พิชัย สงครามเล่ม เล่มนี้ มีลัทธิธรรมเนียมต่างกัน สาม อย่าง ซึ่งเปน ตำรา ของ เต่งบ้อเทียนจุนแต่งไว้ ต่อมาเง็ก เซียง ฮ่องเต้ ทรงเก็บรักษาไว้ ช้านาน บัดนี้ ได้มีกระแสร์ รับสั่ง ให้ เรามาเปน ผู้ สั่งสอน ความรู้ ให้ แก่เจ้า โดย เหตุที่ในต่อไป บ้านเมืองจะเกิดยุคเข็ญ เจ้าจะได้ เปนผู้ ปราบปรามให้ สงบ ราบ คาบ อันลัทธิสามอย่างนี้ เดิมพระเจ้าอ๋องเต้ ได้ ทรง ศึกษาเล่าเรียน มา ก่อน แต่เปนวิชาคั่นต่ำ เพราะครั้งนั้นผู้ ที่ มีสติปัญญา และความรู้ ยังมีน้อย คนแม้กระนั้นก็ได้ กำจัด ปราบ ปราม ชิงวี ผู้ เปน ขบถ ต่อแผ่น ดินให้ พ่ายแพ้ไป ได้ ต่อมา คือ ลัทธิ ตอนกลาง ได้ แก่การเล่าเรียนทางเวทย์ มนต์ ไสยศาสตร์ ต่างๆ ผู้ที่ เล่าเรียนจบ สามารถลอยตัวขึ้นบนอากาศและเปลี่ยน แปลง ร่าง กาย ตนเองให้ เปนอย่างไรได้ ทุกอย่าง ข้อ สำคัญที่สุดของวิชา นี้ ก็คือ ได้ สำเร็จเปนเทพยดา และไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก ส่วนลัทธิ ชั้นสูงนั้น คือหนังสือ เทียนจือเล็ดเล่มที่เจ้าได้ มานี้ เมื่อได้ เล่าเรียนจบแล้ว ร่างกาย จะ ลงทนสรรพอาวุธ ใด ๆ ได้ ทั้ง สิ้น ทั้งปลอมแปลงและจะนึกอิ่งอันใดก็ได้ ด้วยวิชา สิ่ง นี้ นอกจาก นางเทพธิดาไซอ้วงบือแล้ว ยังมิมีผู้ ใดได้ ศึกษาเล่าเรียนเลย อันตัวเจ้านับว่า เปนผู้ มี วาสนายิ่งนัก จึงได้ มี โอกาศ เล่า เรียน วิชานี้ แต่จงจำไว้ ให้ แม่นยำว่า แม้นยังมิถึง แก่ อับจนสิ้นปัญญา ความ คิดจงอย่าได้ นำมาใช้ เลยเปนอันขาด นางลี้ ไซ เอ็ง ได้ ฟัง ก็คำนับรับคำ เทพธิดากิวเทียนเซียนเซียงนั่ง เมื่อเห็น นางลี้ไซเอ็งให้ คำรับรองแล้วดังนั้น ก็ เริ่มสั่งสอนวิชายุทธสงครามให้ จนใกล้ รุ่งสว่าง แล้วจึงพูดว่า อัน วิชา สิ่ง นี้ ตามกำหนด ผู้ เล่าเรียนจะต้อง ท่องให้ จดจำให้ ได้ ภายในเวลา แปด สิบ เอ็ด วันจึงจะ สำเร็จ แต่ส่วน ตัวเรานั้น เก้าวันเราจึงจะลงมาแนะนำสั่งสอนให้เจ้าครั้ง หนึ่ง จนครบเก้าครั้ง ในระหว่างที่เราไม่มา เจ้าจงพยายามหมั่นท่องสิ่ง ที่เรา บอกไว้ ให้ แล้ว จงดี ครั้นแล้วหยิบยา วิเศษ ชื่อเซียงคังให้ นางลี้ไซเอ็งรับประทานเม็ดหนึ่ง แล้วพูดสืบต่อไปว่า เจ้า กิน ยา นี้ เพียง เม็ด เดียวจะรู้ สึก อิ่ม ดังได้ รับประทาน อาหาร ร้อยวัน ทั้งกำลังร่างกาย จะแข็ง แรงว่องไวยิ่ง ขึ้น บัดนี้ ถึงเวลา ที่เราจะต้องไปแล้ว ขอจงทำตาม คำสั่งของเราให้ เคร่งครัด นางลี้ ไซ เอ็งกับ นาง เฮ่งเมี่ยวโก ก็พากันคุกเข่าคำนับแสดงความขอบคุณ ทันใดนั้น นาง เทพธิดา กิว เทียนเซียงนั่ง ก็ เลือนหายไป ส่วน นาง ลี้ไซเอ็ง ก็ ศึกษาเล่าเรียนวิชาที่ นางเทพธิดาชี้ แจง สั่ง สอนไว้ มิได้ขาดสักเวลา พอครบกำหนดเก้าวัน เทพธิดา กิว เทียนเซียงนั่ง ก็มาสั่งสอนต่อเพิ่มขึ้นอีกทุกครั้ง จนครบ เก้าครั้งเปนเวลา แปดสิบเอ็ดวันตาม กำ หนด นางลี้ไซเอ็ง ก็ ล่วงรู้ ใน ตำรา วิชา ยุทธสงคราม ได้ แม่นยำและชัดเจน

วัน หนึ่ง เทพ ธิดา กิว เทียน เซียงนั่งมา นางลี้ไซเอ็ง ได้ แจ้งก็ ออกมาคำนับเชิญให้ เข้านั่งในห้อง เทพธิดา กิวเทียน เซียง นั่ง จึงพูด ว่า วันนี้ เราจะได้ สอนเจ้าต่อไป ถึง วิธีใช้ อาวุธเกี่ยมวิเศษ พูดแล้วอ่านมนต์ คาถาชั่วครู่ หนึ่ง แล้วอ้าปาก ขึ้น ทันใดมี ควันสี เขียวพลุ่งออก มา พอ ควัน จางก็ปรากฏ เปนเกี่ยมวิเศษ สีเขียว ยาวประมาณ เจ็ด เซียะเศษลอยวน เวียน อยู่ บนศีร์ษะ นางลี้ไซ เอ็ง โดยรอบ ๆ มองดู ประดุจดังมังกร กำลังเล่นน้ำ ครั้นแล้ว เกี่ยม นั้น กลายเปนก้อนเหล็ก เม็ดกลม สี เขียวก้อนหนึ่ง เทพธิดา กิวเทียนเซียงนั่ง จึง อธิบาย ว่า นี้ คือ เกี่ยมวิเศษเล่มเมื่อกี้ นี้ เจ้าจงรีบเก็บรักษาไว้ในท้อง เมื่อจะใช้การเวลาใด อ่านมนต์ คาถาเรียก ก็จะได้ ดังประสงค์ ส่วนอำนาจของเกี่ยมนี้ สามารถคัดศีร์ษะคนได้ไกลในระยะทางสองร้อยลี้ พูดแล้ว แนะนำสั่งสอน ถึง วิธี ปลุกเศกคาถา ให้ นางลี้ไซ เอ็ง ได้ แจ้ง ดัง นั้น มีความยินดี คุกเข่าคำนับ ขอบคุณแล้ว พยายาม ท่องบ่น วิชา

(ยังมีต่อ)

เนื้อคู่ของฉัน

โดย สมาน หงอสุวรรณ

ลูกของเราถูกเปิดรันที่บ้าน "วรปรีชา" ในกรุงเทพฯ บ้าน "วรปรีชา" ที่กล่าวนี้ เป็นบ้านใหญ่โตเหมาะแก่สมัยนิยม สร้างขึ้นด้วยจำนวนเงินอันมากมาย ภายในห้องรับแขก นายครองเจ้าของบ้าน กำลังนั่งหน้าบอกบุญไม่รับอยู่บนเก้าอี้นวมตัวใหญ่ข้าง ๆ นายครอง นางน้อย ภรรยาคู่ทุกข์คู่สุขนั่งอยู่ด้วย กำลังปรึกษาถึงลูกชาย.

"อ้าย ลูกชาย ของเรา คนนี้ เหลือของจริง ๆ" นายครองปรายกรีน "ดูมันช่างไม่เอาถ่านเสียเลย โตจนบ้านนี้แล้วไม่เห็นทำอะไรเป็นได้เป็นพายสักอย่าง"

"เขากำลังคนองนี่คะ สำหรับลูกชายคนนี้ดิฉันรับรอง พอได้บวชหรือมีเมียแล้ว ก็อาจกลับตัวได้ ดิฉันเชื่อว่าลูกชายของเราคนนี้คงไม่เสียหายอย่างไรเสียเขาก็ต้องเหมือนพ่อเขา"

"ฉันไม่คิดเลยแม่น้อย ฉันไม่เคยหวังเลยในลูกชายคนนี้" นายครองพูดแล้วถอนหายใจอย่างหนักใจ "นอกจากจะมีหน้าคล้ายฉันแล้วก็ไม่เห็นมีอะไรเหมือนอีกเลย"

"มีซิคะ" ภรรยารีบค้านพร้อมกับชายตาไปทางสามี "เขาเจ้าชู้ดูดีไม่แพ้พ่อเลยนี่เดียว"

นายครองสะดุ้งโดยไม่ตั้งใจหันหน้ามาทางภรรยา "โธ่ ปรักปรำเกินไปน่า ฉันไม่เคยเลย" นายครองรีบค้าน.

"จะเรียกว่าฉันปรักปรำอย่างไรได้คะในเมื่อจับได้คาหลังคาเขาว่าคุณไปทำหน่มกับสาวใช้หลายหน"

เห็นฝ่ายคนจะเพลี่ยงพล้ำขึ้นพูดกลบเกลื่อน เพราะมันเป็นความจริง จึงเสแกล้งพูดว่า "เราอย่าได้เถียงกันเลย เราก่ำลังพูดถึงเรื่องลูกชายของเราต่างหาก เราทำอย่างไรจึงจะดัดให้หายรถโลกได้บ้าง"

พอขาดคำประตูก็เปิดออก ทั้งนายและนางวรปรีชาหันขวับไปทางประตูพร้อม ๆ กัน พร้อมกับบันดาลหน้าให้บูดบึ้งไว้ต้อนรับ "พ่อตัวดีมาแล้ว" นางน้อยเอ่ยขึ้นก่อน "วันนี้ทั้งวัน ตั้งแต่เช้าฉันเพิ่งเห็นหน้าแกเดี๋ยวนี้เอง"

"ก็วันนี้ผมมีธุระนี่ครับ คุณแม่" นพพูดพลางก็เดินเข้ามานั่งตรงข้ามผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองของเรา.

"เออ ธุระ" ท่านบิดาพูดเป็นเชิงประชด "งั้นก็ดีแล้วมาพูดเรื่องธุระของเองกันเสียทีเถอะข้าทนแทบไม่ไหวแล้ว" จากสีหน้าบอกบุญไม่รับของบิดามารดา และการต้อนรับที่ไม่เปิกบานใจเช่นนี้ ทำให้อาการของนพค่อย ๆ เหี่ยวลงถนัด ตั้งรู้สึกตัวทันทีว่าต้องถูกตำหนิเทศน์ "มาวันนี้เองกับข้ามาพูดกันเสียให้เด็ดขาดสักที" นายนายครองเอ่ยขึ้น "ข้ายอมให้เองเป็นถึงเป็นต่างมานานแล้ว ต่อไปนี้ไม่ยอมให้เจ้าละ ต้องเป็นคนบ้าง เจ้าต้องอยู่ในอำนาจข้าบ้างละ จริงไหมแม่น้อย ถึงคราวแล้วที่ต้องใช้อำนาจแก่มัน" ประโยคหลังหันมาถามภรรยา.

"จริงค่ะ เราต้องดัดเสียบ้าง" มารดาเขาตอบ "ปล่อยเสียจนเหลิงนานเข้าจะเสียคน"

"นี่คุณพ่อและคุณแม่จะคิดเปลี่ยนการปกครองผมใหม่รึครับรึ" นพหัวเราะขึ้น.

"เอ่ย! หยุด" นายครองตวาด "วันนี้พูดเล่นไม่ได้" ถูกตวาดนพหน้าซีดลงถนัด คราวนี้ท่าทางบิดาจริงจังไม่เหมือนทุก ๆ ครั้ง "ข้าปล่อยให้เจ้าเหลิงจนจะเป็นคนรถโลกเช่นนี้เพราะเจ้าเป็นลูกคนเดียวของข้า ถ้าข้ามีมากกว่านี้ เสียเถอะ เจ้าต้องถูกขับไล่ออกจากบ้านนานแล้ว และอย่าทะนงตัว"

"โธ่ ผมพยายามทำตัวเป็นลูกที่ดีของคุณพ่อทุกวัน"

"ลูกที่ดี" เสียงนายครองตวาดลั่นห้องจนนางน้อยถึงแก่สะดุ้ง "ลูกล้างลูกผลาญน่ะซิไม่ว่า จะบอกให้เมื่อสักครู่นี้นางแก่แดดคนหนึ่งมาทำเขาอ้างว่าเป็นเมียเจ้า"

"เป็นเมียผม" นพร้องขึ้น "ผมไม่เคยมีเมีย คุณพ่อย่อมทราบดีว่าไม่เคยแต่งงานให้"

"หยุด!" พร้อมกับรีบจะถูกแต่ถูกนางน้อยรั้งตัวไว้.

"คุณก็คอยพูดคอยจากันซิคะ" นางน้อยปลอบสามี "เอะอะตึงตังไปไม่มีประโยชน์ดอกค่ะ"

"ถูกแล้ว ข้าไม่เคยคบแต่งเมียให้" นายครองต่อเรื่องต่าง "แต่เจ้าก็คงแต่งเอาเอง นางคนนี้เป็นเมียลับของเจ้าเขาชื่อบังอร"

"อ้อ แม่บังอร" นพทวน.

"เขาบอกข้าว่า" นายครองพูดต่อ "เจ้าทอดทิ้งไม่เอาใจใส่เขา ทำให้เขาได้รับความลำบาก เขาจะประกาศให้ใคร ๆ รู้ว่าเป็นเมียเจ้า"

"ถ้าได้ละก็อย่างนี้ก็งามหน้าเท่านั้นเอง" นางน้อยบ่นกับตัวเอง.

"เพราะเรื่องกลัวงามหน้านะซิจึงต้องซื้อหน้าไว้ รู้ไหมเจ้าเทพ ข้าต้องเสียเงินให้มันห้าสิบบาท เพื่อเกียรติยศไว้"

"ห้าสิบบาท" นพทวนคล้ายตกใจแต่กลับยิ้ม "ว่าที่จริงห้าสิบบาทก็ไม่แพงสำหรับผู้หญิงสวย ๆ อย่างบังอร"

"ชะชะ! ไม่แพง" นายครองกัดฟันกรอด ๆ "จะแพงหรือไม่แพงก็ช่างเถอะแต่ขอบอกให้รู้ไว้ว่านี่เป็นครั้งสุดท้าย คราวหน้าข้าจะแข็งมือกับเจ้าบ้างละ"

นพหน้าสลดพูดเป็นเชิงสำรภาพว่า "ผมเสียใจครับคุณพ่อ เอาเถอะในเดือนนี้ทั้งเดือนผมจะไม่เที่ยวเลย ผมจะอยู่บ้าน"

"เดือนนี้" ท่านบิดาหันไปดูปฏิทิน "นี่มันก็วันที่ ๒๙ แล้ว แม่ละซิเหลือเวลาไม่กี่ชั่วโมงก็ขึ้นเดือนใหม่"

"แกต้องกลับตัว" ผู้เป็นมารดาลงมือขนาบบ้าง "ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็นแกทำประโยชน์ให้พ่อแม่เลย ฉันจะบอกให้แกรู้ตัวไว้ ฉันจะจับแกบวชปีนี้ ปีหน้าแต่งงาน ไม่ยอมให้แกเป็นอิสสระอีกแล้ว" พูดแล้วนางน้อยก็ถอนใจด้วยความหนักอก.

เมื่อไม่รู้จะโต้ตอบอย่างไร เขาก็โพล่งออกมาว่า "ตามแต่คุณแม่จะเห็นควรเถอะครับ ผมน่ะได้ทั้งนั้นบวชก็ได้เปิยตก็ได้"

"ตะพดก็ได้" นายครองระเบิดขึ้นมา "นอกจากไม่ทำประโยชน์แล้วยังหาทุกข์มาให้อีก คอยฟังนะข้าจะบรรยายความดีของเองให้ฟัง เอาแต่ฉะเพาะเดือนนี้ก็พอ วันที่ ๑ ก็ประเดิมทีเดียวขับรถไปชนรถเจ๊กหักทั้งคันจริงไหม เจ๊กมาเอาเงินที่ข้าหนึ่งละนะ พอรุ่งขึ้นเอาอีกไปรวนในสโมสรเจ้าของแตกวินาศหมด ข้าต้องเสียเงินอีก แล้ววันที่ ๑๕ เสียม้า ๕ เที่ยว พอวันที่ ๒๖ เอาอีก จะโมยเงินแม่ไปเที่ยวสพบุรี ๒๐๐ บาท วันที่ ๒๗ เมาเหล้าไปชกเจ๊กเสียเงินค่าปรับ พอวันที่ ๓๐ เอาต่างหูของแม่ไปค่านัดผู้หญิงเสียหนึ่งคู่ พอวันนี้นางเมียมาบีบคอเอาไปอีก ๕๐ บาท เออเหลือของแท้" นายครองถอนใจ.

"รวมเป็น ๗ ครั้งในเดือนนี้" นางน้อยสรุป.

"รั่ว ๗ ครั้ง" เขาบ่นกับตัวเอง "ดีเหลือเกิน ต่อไปนี้คุณพ่อไม่ต้องวิตก ผมรั่วมาแล้ว ๗ ครั้งพรุ่งนี้ผมจะทำ

(ต่อจาก

อันว่ารากษส
ถ้วนเป็นมนุษย์
ชาวอริยกะ จึง
ลงไปให้ต่ำ เรี
ใช่คน ความจริ
ชาติ ทราวิฑ ด้วย
ความเจริญสูง ปก
บ้านเมืองอยู่ แล้ว
บ่า เถื่อน เลย
เองก็กล่าวอยู่ ว่า
และพวก หัวหน้าว
เชื้อ สายเทพ มี ฤท
ชามพวัต หรือชาม
ณะวาลมีกิ ว่า เป็น
รามเกียรติ์ว่า เป็น
ความว่า เป็นได้ทั้ง
คือ นางชามพวัต ชื่
พระกฤษณได้ชื่อว่า

ส่วนทศกัณฑ์
เชื้อพรหม มีเรื่อ
ราม ตังหาร ทศกัณ
สนานกายชำระบาป
เป็นรากษส ก็ยังเป

ดีให้ดีดๆกัน ๗ ครั้ง
พูดจบก็หวัวเราะ
ออกมา.

"ออกไปอ้ายลู
รีจะทำดี ไปพูดให้
ไป_ไป"

เมื่อเป็นดังนั้น
พอพันธรณ์ ห้องรับ
หน้าเปนแจ่มใสทันที
เลยขับรถไป ท้อง ส
ใต้ต้นมะขาม นพเป
เขามักจะนึกว่า หร
แต่วันนี้ ความหงุดห
ให้อยากดูหมอ นพ
"ดูแม่นไหมลุง" น
"โอ แม่นชมัดเ
ตั้งแต่เด็ก ผมดูไ
ราย" หมอดูอธิบา
ของแก.

นพรักเดือนใส่
"บอกวันเดือน
หมอดูออกคำสั่ง เ

อสูร และ ยักษ์ ผิด กันอย่างไร

โดย เสฐียรโกเศศ และ ผาคะประทีป

ว่าทศรถ ซึ่งภายหลังลืมความหมายที่แท้จริงเสีย แล้วถือเอาเปนจริงว่าท้าวราพนาสูรนั้นมีสิบคอสิบหน้า.

นอกจากรากษส ยังมีอีกพวกหนึ่งคือยักษ์ที่มักเรียกรวม ๆ กันไปรากษสบางทีเรียกว่าอสูร ที่จริงอสูรมิใช่ยักษ์หรือรากษส, หรือพูดกลับอีกทียักษ์หรือรากษสไม่ใช่อสูร เพราะอสูรเปนญาติกับชาวอริยกะดังกล่าวมาแล้ว ส่วนยักษ์และรากษสถือกันว่าเปนชาติทราวิฑ แต่คงจะเปนด้วยเหตุที่อสูรก็ดี ยักษ์และรากษสก็ดี ย่อมเปนศัตรูของชาวอริยกะ ในวรรณคดีรุ่นหลังของอินเดียจึงเรียกปน ๆ กัน ใช้แทนกันได้, ข้าวาดพวกทั้งสามนี้ให้มีรูปร่างหน้าตาดุร้ายเสยะปาก เขี้ยวงอกเหมือนกันหมด คตินี้จึงติดมาถึงเรา จนไม่ทราบว่า อสูร ยักษ์และรากษสผดแปลกกันอย่างไร จะเข้าใจถือเอาง่าย ๆ ว่ารากษสนั้นดีจะดุร้ายและเลวกว่ายักษ์, ส่วนยักษ์และอสูรแยกไม่ออก.

ในคัมภีร์ปุราณะเล่ากำเนิดยักษ์และรากษสไว้ว่า เมื่อพระพรหมสร้างน้ำให้มีรสในโลกแล้ว จึงสร้างผู้รักษาขึ้น พวกหนึ่งหิวจัดร้องว่า "ข้าจะรักษา" อีกพวกหนึ่งร้องว่า "ข้าจะทำพลีบูชา" พระพรหมจึงทรงขนานชื่อให้ตามเสียงที่ร้อง คือประทานชื่อพวกแรกว่ารากษส และพวกหลังว่ายักษ์ (สขิปิสุ ปถ ยกฺขา าตา อันว่าหมู่ทวยเทพดาซึ่งมนุษย์ย่อมเซ่นสรวงบูชา จึงเรียกว่ายักษ์- มหาเวสสันตรชาดก วนปเวสน) เข้าใจว่าที่กล่าวนี้เปนการแปล ค่าว่ายักษ์และรากษสเมื่อภายหลังเหตุโดยประดิษฐ์เรื่องให้เข้ากับชื่อ พอให้แปลเข้ากันได้เท่านั้น อย่างไรก็ดีสันนิษฐานได้จากเรื่องข้างต้นว่า รากษสเห็นทีจะเปนชาติอยู่ไกลทะเล, ส่วนยักษ์อยู่ลึกเข้าไปในที่ดอน และคงเปนชาติเดียวกับรากษสด้วย ในรามายณะก็มีเรื่องที่ชวนให้เห็นเปนเช่นนั้น เพราะกล่าวว่าท้าวกุเวรยักษราช (ในรามเกียรติ์เรียกว่าทะ- บั้น) กับราพณ์รากษสราช คือทศ-

(มีต่อวันอังคาร)

อนึ่ง ถ้าถือความตามเรื่องราวที่เล่ามาแล้ว เห็นจะต้องแบ่งพวกรากษสออกเปนสองพวก, พวกหนึ่งหน้าตาน่าเกลียดมีสีดำ ดุร้ายชอบกินคน มีลักษณะไม่ผิดอะไรกับชาติป่าเถื่อนที่ได้กล่าวมาแล้ว, รากษสอีกพวกหนึ่งคงมีลักษณะดุร้ายเหมือนกัน แต่ว่ารูปร่างไม่น่าเกลียดเหมือนพวกต้น และมีความเจริญรุ่งเรืองปกครองกันเปนบ้านเมือง อย่างพวกตัวนายที่เปนญาติและเปนสหายของทศกัณฐ์เปนต้น ชะรอยรากษสพวกต้นจะเปนชนชาวป่าเถื่อนซึ่งถูกพวกรากษสของทศกัณฐ์ได้ปกครองเปนนาย จึงรวมเรียกกันว่ารากษสเสียทีเดียวบางทีอสูรถูกสาบให้เปนรากษสก็เคยมี ส่วนที่ว่าทศกัณฐ์มีสิบหน้าหรือสิบหัว นักปราชญ์อินเดียผู้หนึ่งออกความเห็นว่า ความจริงทศกัณฐ์นั้นไม่ได้มีสิบเศียรหรือยี่สิบกรดอก ในรามายณะวาลมีกีของเดิมก็มิได้กล่าวยืนยันว่าเปนเช่นนั้น, จะมีกล่าวไว้ก็ในรามายณะรุ่นหลัง ซึ่งท่านนักปราชญ์ผู้นั้นเห็นว่า น่าจะเปนการเปรียบเทียบ, คือทศกัณฐ์จะเปนผู้มีศีรษะและคอโตผิดปกติอย่างคนที่มีร่างกายใหญ่กำยำ จึงเรียกว่าทศคริว คือมีสิบคอ ในชั้นต้นเห็นจะหมายความว่า มีคอโตเท่ากับคนธรรมดาตั้งสิบคอรวมกัน คำว่าทศหรือสิบนี้ในภาษาสันสกฤตมักใช้ในความที่เปรียบเทียบ, ตัวอย่างเช่นท้าวทศรถก็แปลว่าสิบรถ ความเดิมคงจะไม่หมายความว่า ท้าวทศรถมีรถสิบคัน หรือทรงรถในคราวเดียวกันตั้งสิบคัน, คงจะหมายความว่า มีรถศึกขนาดใหญ่เท่ากับขนาดรถธรรมดาได้สิบคัน มิฉะนั้นก็เปนนักรบอันแกล้วกล้าสามารถทรงรถศึกสู้นักรบอื่นที่ทัดเทียมกันได้ถึงสิบคน, เพราะฉะนั้น ทศกัณฐ์ ทศคริว ทศพักตร์ ทศมุขอันเปนชื่อของราพนาสูร ก็คงเปนการเปรียบเทียบท่านองเดียวกันกับคำ

ว่าด้วยความงามวิเศษปานเมืองสวรรค์ ไม่ได้แสดงว่าวานรและรากษสเปนชาติป่าเถื่อน นอกจากกล่าวว่ารากษสมีลักษณะดุร้ายกินคนเท่านั้น ในฤคเวทมีเรื่องรากษสอยู่เหมือนกัน คือกล่าวว่ารากษสนั้นมีลักษณะรูปร่างเปนสัตว์บ้าง เปนมนุษย์บ้าง คอยทำลายล้างพิธีการบูชาและตัวผู้บูชา แต่จะให้ทราบลักษณะของรากษสโดยชัดเจนแน่นอนไม่ได้.

ในคัมภีร์บัทมปุราณแห่งศินะศาสนา (บัทมปุราณ แปลว่าเรื่องเกาแก่แห่งบัทม คือพระราม ซึ่งถือว่าเปนมหาบุรุษองค์ที่ ๑๑ มาสั่งสอนธรรมแก่สัตบุรุษเปนครั้งคราว เปนคัมภีร์ของลัทธิศาสนาศินะ) โมกล่าวว่าสุครีพหนุมานหรือพวกวานรเปนลิงคางมีหางยาวอย่างมะม่าเลย ถึงทศกัณฐ์พิเภกและญาติวงศ์ก็ไม่ได้แสดงว่าเปนยักษ์มาร มีรูปร่างหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว กินมนุษย์เปนภักษาหาร, เปนแต่กล่าวว่าวานรและรากษสเหล่านี้เปนอมนุษย์จำพวกหนึ่ง ท่านองพวกพิทยาธร, มีลักษณะพิเศษกว่ามนุษย์ ไม่ใช่หยาบช้าทารุณเรื่องกลับตรงกันข้าม กล่าวว่าเปนพวกมีความรู้ความเจริญสูง ไม่ชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต หรือทำทารุณกรรม, ที่เรียกว่ารากษสเพราะสืบสันดานจากบรรพบุรุษชื่อรากษสนั้นเอง ส่วนวานรซึ่งมีชื่อเช่นนั้น เพราะมีประเพณีใช้รูปลิงเปนเครื่องหมายไว้ที่ฉัตรและที่ธง, พวกวานรบางทีจึงได้ชื่อว่า "เหล่าผู้มีเสาธง อันได้ทำเครื่องหมายรูปวานร"

ในบัมปรามายณะของศินะศาสนากล่าวว่าชนชาติในอินเดียภาคใต้มีอยู่สามพวก คือรากษส มีลงกาเปนราชา, วานรหรือกะปิธวัช (พวกมีธงเปนรูปลิง) มีกิษกินธ์เปนราชาธานี, วิทยาธร มีรถนูปุระจักระวาฬบุระเปนราชาธานี.

ร้อยแล้ว แกก็ชี้ ๆ เขียน ๆ ไปบนกระดานชะนวน สักครู่ก็เงยหน้าขึ้น "เอาละครับ คอยฟังคำทำนายให้ดีคือคุณจะพบเนื้อคู่"

"ฉันนะรีจะได้พบเนื้อคู่ สวยไหม? รูปร่างอย่างไร?" นพชัก.

"สวยซิครับ" ตาหมอรับรองแข็งแรง.

"เนื้อคู่ของฉันอยู่ทางทิศไหนรึ" นพชักต่อ.

ตาหมอมองดูรอบ ๆ แล้วชี้ไปทางทิศตะวันออก "ทิศนี้แหละครับแน่ ๆ"

"งั้นรึ แล้วได้กันไหม?" เขาซักอีก.

"ก็อ เนื้อคู่กันก็ต้องได้กันซิครับ คู่แล้วเปนไม่แคล้วกัน"

นพชักจนเปนที่พอใจก็ส่งขนบัตรให้หมอดู ๒ ฉะบับ แล้วก็ขึ้นรถต่อไป หวังจะพบเนื้อคู่ นพนำรถไปเกือบ ๆ ริมน้ำ และมองไปที่สะพานที่กลางสะพานมีหญิงสาวยืนอยู่ หล่อน

(มีต่อหน้า ๑๕)

เดียวครับคุณแม่"

แต่ท่านพ่อดวาด

กนอกคอก เอ็งนะ

านหูหนวกฟังเถอะ

นพก็เดินออกมา

เขาก็เปลี่ยนสี

แต่ใจยังเศร้าก็

ามเห็นหมอดูอยู่

นคนไม่ชอบหมอดู

อดูคู่กับหมอเดา

งิดใจนั่นเอง ขอน

ารุดตัวลงนั่งยองๆ

ฉาม.

ลยครับ เรียนมา

เคยพลาดเลยสัก

ย ความสามารถ

"เอ้าดูให้ฉันซิ"

มีเกิดมาซิครับ"

ล่อนพบอกแลเรียบ

ปาฏิหาริย์

(เริ่มลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ,ศ, ๒๔๔๒)

(ต่อจากฉะบับวานนี้)

ความโกรธและความอาลัยลงได้แล้ว คันอยู่ที่คิดเห็นช่องทางที่จะเอาตัวรอดขึ้นมาได้อย่างหนึ่ง ทั้งนี้ด้วยหมดความเชื่อถือในความสามารถกล้าหาญและความรู้กำลังฝีมือของสามพี่น้องเสียสิ้นแล้ว จึงว่าขับสามพี่น้องว่า การจะทำศึกสู้รบเอาชัยชนะแก่พวกได้ร้องเปนการแก้เคล็ดแทนปักจืออาแลพรรคพวกไพร่พลทหารของเรานั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นผู้ใดมีความสามารถจะทำได้ดีเท่าท่านสามคนพี่น้อง แต่จัดด้วยเวลานี้สะเบียงอาหารของเรามีน้อย จึงใคร่ขอให้ท่านคุมทหารส่วนหนึ่งอยู่ทำการสู้รบต่อไป ส่วนเราจะคุมทหารที่เจ็บป่วยบอบช้ำถอยไปตั้งพักในด่านก่อน ทั้งนี้เพื่อบ่งเบาเรื่องสะเบียงมิให้หมดเปลืองลงเร็วนัก และเราจะรีบจัดการหาสะเบียงส่งออกมาเพิ่มเติมได้พอเลี้ยงไพร่พลโดยเร็ว ดังนี้ท่านทั้งสามยังจะเปนธุระได้หรือไม่ สามพี่น้องก็รับคำ แล้วออกไปคัดเลือกทหารแต่ที่กล้าแข็งฉกรรจ์ออกไปอยู่ยังค่ายกองทัพหน้า ให้พักเอากำลังปรนปรือกันอยู่ก่อน

ฝ่ายกิมเง็กเล้ง ครั้นรุ่งขึ้นเมื่อใกล้จะถึงเวลาออกไปยังที่ว่าการในเวลาบ่าย มีเหตุปลาดเกิดแก่ตัว ด้วยรู้สึกง่วงนอนเปนกำลัง เหมือนว่าหนังตาจะติดอันเสียให้ได้ ทั้งให้เหนื่อยอ่อนและละเหี่ยใจเปนกำลัง เมื่อมิสามารถจะทนนั่งและออกไปยังที่ว่าการได้ จึงล้มตัวลงนอนโดยคิดว่า เมื่อได้นอนหลับเสียสักครู่หนึ่ง คงจะทำให้สบายขึ้น และพอหัวถึงหมอนหลับถึงที่นอนมิทันถึงสองอึดใจก็หลับสนิทเหมือนคนตาย ขณะหลับนั้นได้ฝันว่า มีนายทหารผู้หนึ่งรูปร่างสูงใหญ่ถือกระบองเหล็กสั้นสองมือเปนอาวุธ เข้ามาคำนับจนถึงหน้าเตียงนอนถามว่า ท่านชื่อกิมเง็กเล้งเปนแมทัพใหญ่ของพระเจ้าแผ่นดินได้ซ้องไช่หรือไม่ กิมเง็กเล้งตอบว่าถูกแล้ว ท่านมีธุระสิ่งใดหรือ นายทหารผู้นั้นตอบว่า ท่านผู้หนึ่งต้องการพบท่านเปนการร้อน จงรีบตามข้าพเจ้ามาโดยเร็วเถิด และอย่าได้ถามสิ่งใดเลย ประเดี๋ยวท่านจะรู้ได้เอง กิมเง็กเล้งได้ฟังแม้จะมีความสงสัยเปนอันมาก ก็หากล้าจะสอบถามสิ่งใดไม่ ลุกขึ้นจากเตียงนอนตามนายทหารผู้นั้นไปเหมือนคนเผลอสติ นายทหารผู้นั้นนำออกจากค่ายไปครู่หนึ่ง ก็ถึงตึกใหญ่หลังหนึ่ง จำได้ว่าเปนตึกหลังเดียวกับที่ตัวและภรรยาไปพบเซียนทังกับเง็กนึ้งได้สอนวิธีใช้เรือแป๊ะเล่งจี๋นและมอบให้มา ผิดแต่ว่าคราวนี้ตึกหลังนั้นมิได้ปิดดังคราวก่อน หน้าต่างประตูเปิดไว้สิ้น เมื่อไปถึงนายทหารผู้นั้นพาเลยเข้าไปในห้องรับแขกใหญ่ อนึ่งในบริเวณตึกตอนหน้ามีผู้คนอยู่พลุกพล่าน ซึ่งแต่ละคนล้วนแต่เปนทหารทั้งสิ้น กับได้ยินเสียงม้าฬ่อแลกลองรบดังสนั่นอยู่ทางด้านหลังตึก เมื่อเข้าไปถึงในห้องรับแขก เห็นนายทหารผู้หนึ่งแต่งเครื่องยศเช่นนายทหารใหญ่ สรวมเกราะทองคำ นั่งอยู่บนเก้าอี้สูงกลางห้อง นายทหารผู้นำบอกว่า เซียงเอี๋ยของเราผู้นี้ต้องการพบท่าน ท่านจงคำนับเสียเถิด กิมเง็กเล้งจึงคุกเข่าคำนับตามธรรมเนียม นายทหารใหญ่ผู้นั้นบอกให้ลุกขึ้น และให้นายทหารที่ไปนำมาจัดเก้าอี้ให้นั่ง แล้วพูดว่า ซึ่งเราให้เชิญท่านมานี้ เนื่องด้วยเพลานี้ดาวร้ายสามดวงได้หนีลงมาเกิดเปนมนุษย์อยู่ในเมืองไต้ฮวน ได้พาเร่ง ให้เผ่นดินเดือดร้อนต่าง ๆ เปนอันมาก เราได้รับเทวบัญชาให้จัดการกำจัดกันเสีย แต่เรื่องนี้เราจะจัดการไปด้วยตนเองมิได้ ใคร่จะขอให้ท่านเปนธุระแทน มิแจ้งว่าท่านยังจะช่วยเหลือได้หรือไม่ กิมเง็กเล้งคำนับอีกครั้งหนึ่งพลางตอบว่า ท่านเซียงเจี๋ยงจะให้ข้าพเจ้าช่วยอย่างไรก็เร่งบอกเถิด ข้าพเจ้ายินดีจะปฏิบัติตามจนสุดกำลัง หากิดรังเกียจและท้อถอยประการใดไม่ และดาวร้ายทั้งสามที่เซียนเจี๋ยงกล่าวถึงนี้อยู่ที่ไหน ท่าไมข้าพเจ้าจึงจะรู้ได้เล่า นายทหารใหญ่ผู้นั้นตอบว่า ฮั่วฮุดเหลิ่ง ฮั่วแซเบ๊ ฮั่วลิ่งหำ สามคนพี่น้องที่กำลังสู้รบอยู่กับท่านเวลานี้นั่นเอง เง็กเซียงฮ่องเต้ทรงทราบว่า มันสามคนหนีลงมาเกิด และก่อเหตุเดือดร้อนให้เกิดในแผ่นดินเนือง ๆ ก็ทรงพระวิตก จึงคิดอ่านจะกำจัดเสีย เพราะเห็นว่าจะขืนปล่อยไว้สามพี่น้องจะทำความเดือดร้อนให้แก่แผ่นดินแลอาณาประชาราษฎรยิ่งขึ้น กิมเง็กเล้งได้ฟังก็ว่า ข้าพเจ้าสำคัญว่าผู้ใด ที่แท้ก็นายทหารฮ่วนสามคนพี่น้องนี้ดอกหรือ คนทั้งสามนี้ข้าพเจ้าได้พยายามจะกำจัดด้วยกำลังฝีมือแลอุบายต่าง ๆ มาหลายครั้งแล้ว แต่หากำจัดกันได้ไม่ จึงจนแก่ปัญญามัก หากเซียนเจี๋ยงเมตตาแล้ว ก็ขอได้ช่วยแนะนำช่องทางให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด นายทหารผู้นั้นตอบว่า ข้อนี้ท่านไม่ต้องวิตก ซึ่งเราให้ตามตัวท่านมานี้ ความประสงค์ข้อใหญ่เพื่อจะแนะนำความรู้ให้แก่ท่านไปจัดการกับนายทหารทั้งสาม พูดพลางหยิบหนังสือเข้าผนึกเรียบร้อยส่งให้ฉะบับหนึ่ง และว่าต่อไปว่า ท่านจงเอาหนังสือนี้ไปดูแล้วจัดการไปตามคำแนะนำในหนังสือนั้นเถิด จะกำจัดสามพี่น้องได้สมดังความคิด กิมเง็กเล้งรับมาสอดไว้ในอกเสื้อแล้วคำนับยกย่องบุญคุณของนายทหารผู้นั้นเปนอันมาก กับถามถึงชื่อแซ่ เพื่อเปนที่รู้จักได้เคารพนับถือต่อไป นายทหารผู้นั้นได้ฟังก็หัวเราะพลางว่า เราชื่อเตียเท้ง ท่านจำไม่ได้หรือ ท่านกับภรรยามาเรียนวิธีใช้เรือแป๊ะเล่งจี๋นไปจากเราครั้งหนึ่งแล้วอย่างไรเล่า พูดจาดาดาษมิอ้อนคบโต๊ะเสียงดังสนั่น กิมเง็กเล้งกำลังฟังเอาความเพลินอยู่ มิทันรู้สึกตัว จึงสะดุ้งตกใจถึงสะดุ้งตื่นขึ้นมาทีเดียว ก็เห็นตัวรองตัวนอนหลับอยู่บนเตียงในห้องพักภายในค่ายนั้นเอง ก็ปลาดใจนักผุดลุกขึ้นนั่ง นึกถึงความฝันและถ้อยคำรองเตียเท้งได้โดยละเอียด แล้วลงไปดูในอกเสื้อพบหนังสือเข้าผนึกสอดอยู่ฉะบับหนึ่ง ยิ่งมีความปลาดใจรีบเปิดผนึกออกดู เห็นเปนแบบสร้างล้อเลื่อนศึกชะนิดหนึ่ง รูปปลาดกว่ารถทั้งปวง มีวิธีสร้างละเอียดถี่ถ้วนทุกอย่าง ข้างท้ายคำอธิบายวิธีสร้างรถยังมีหนังสือกำชับไว้ว่า จงเร่งจัดการสร้างรถนี้ให้ได้สักร้อยคันก็พอใช้ หนังสืออีกหน้าหนึ่งมีคำอธิบายถึงการตงกระบวนในเวลาเข้าทำการรบโดยละเอียดเช่นกัน กิมเง็กเล้งตรวจดูถี่ถ้วนแล้ว มีความดีใจยิ่งนัก รีบลุกไปล้างหน้าแต่งตัว และคำนับแสดงความขอบคุณเจ้าเตียเท้งตามธรรมเนียม แล้วรีบออกไปยังที่ว่าการ ให้ทหารตีกลองเรียกประชุมนายทัพนายกองจงพร้อมกัน แจ้งความฝันและเอาหนังสือนั้นให้ดูทั่วทุกคน กับว่า เราจะต้องรีบจัดการไปตามคำแนะนำของเจ้าเตียเท้งโดยเร็ว ซึ่งอย่างไรก็ดีคราวนี้ชั่วดีอ้ายสามคนพี่น้องคงไม่พ้นน้ำมือเราไปได้เปนแน่ คนทั้งนั้นได้แจ้งต่างมีความปีติยินดีอย่างเหลือล้น และต่างคำนับแสดงความขอบคุณเจ้าเตียเท้งทุกคน ครั้นปรึกษากันเปนการตกลงแล้ว กิมเง็กเล้งจึงให้ยังไน่อ๋าคุมทหารพันหนึ่งไปจัดตั้งโรงงานสร้างล้อเลื่อนกว้างสิบห้าเชี่ย ยาวห้าสิบเชี่ย มีประตูเข้าออกสี่ประตู กับให้นายทหารเอกสี่นายคุมทหารคนละพัน ไปอยู่รักษาด้านนอกทั้งสี่ด้าน ให้คอยตรวจตราจับกุมคนจะเข้าออกโดยแข็งแรง ผู้จะเข้าออกต้องได้รับอนุญาตจากกิมเง็กเล้งเปนหลักฐานก่อน จึงจะเข้าออกได้ ให้จัดทหารช่างที่ชำนาญการช่างห้าร้อยไประดมช่วยกันสร้างรถตามแบบให้ได้ร้อยคันโดยเร็ว การควบคุมสร้างล้อเลื่อนภายในนั้นเปนธุระของกิมเง็กเล้งกับภรรยา

(ยังมีต่อ)

นวนิยาย

"อัศวทร"

(เริ่มลง ฉบับวันที่ ๒๔/๑๐/๔๒)

(ต่อจาก ฉบับวานนี้)

สำคัญอยู่ตรงคุณน้องไม่รักพี่เสียเอง แล้วก็เผอิญถ้าตังตายจากพี่ไม่รู้ว่าจะอ้อนวอนคุณน้องปลอบใจอย่างไรถูก ด้วยรู้ตัวดีก็ได้แต่นอนเสียใจอยู่แต่ผู้เดียว.

อย่างไรก็ตาม พี่ไม่ลืมว่าคุณน้องเป็นยอดสตรีที่พี่รักในโลกจนวันตาย พี่ไม่รักใครมากกว่าสุชาดา ตั้งแต่วันที่คุณน้องกลับพี่ไม่สบาย เลยได้หาวิธีดับโดยทางระลึกว่าคุณน้องของพี่จะได้รับความรักให้คุ้มกับที่ได้ครองตัวครองใจมาเป็นเวลานาน

คิดถึงคุณน้อง

วิทย์,

๑๗

"แม่ประไพ ฉันรำคาญจริงๆ" หญิงสาวพูดพลางเปิดตู้เสื้อออกมอง "หลวงวิทยาฯ เขียนจดหมายมาตัดพ้อฉันยกใหญ่ นั่นแน่จดหมายยังวางอยู่บนโต๊ะ ไปอ่านแล้วช่วยแก้ข้อที่ฉันสงสัยจนมืดแปดด้านให้ทีเถอะจ้ะ"

ประไพอัดความอยากรู้ข้อความในจดหมายไว้ช้าไม่ได้แม้แต่สักอึดใจหล่อนรีบไปฉวยจดหมายของหลวงวิทยาฯ มาอ่านพอได้ความตลอดแล้ว.

"เอ๊ะ เรื่องมันเป็นอย่างไรกันคุณคะ?" ประไพเริ่มพิศวง "ตอนท้ายของจดหมายก็พูดราวกับว่าคุณกำลังจะรักใครสักคน"

"อ๊ย! ไม่ใช่" หญิงสาวตอบความขวยเขินในน้ำเสียงมีบ้างเล็กน้อย "ที่ฉันรำคาญน่ะเรื่องของนิเวศน์กับมาลี"

"พ่อนิเวศน์คนดีของคุณน่ะถ้าจะคิดอ่านระโมยปลาของผู้อื่นเขาละซี"

"เราอย่าเพิ่งลงโทษเขา สำหรับนิเวศน์ฉันไม่เสียใจเลย แต่สำหรับมาลีที่เป็นลูกผู้หญิงด้วยกัน ข้าเป็นเมียรองหลวงวิทยาฯ ด้วย ฉันต้องขอร้อง" เสียงของสุชาดาลดความขึ้นบานตามลำดับ "ตามความเข้าใจของหลวงวิทยาฯ เข้าใจว่าเกิดจากอุบายของฉัน"

"คุณบอกดีฉันจริงๆ นะคะว่าคุณกับหลวงวิทยาฯ น่ะเมื่อก่อนนี้รักกันอยู่หรือคะ?" ประไพซัก.

สุชาดาลงนั่งพิงขอบเตียง เอาผ้าเช็ดตัวที่คล้องคออยู่ลงพาดตักแล้วพยักให้นางประไพมานั่งหน้าตึงพร้อมกับพูดว่า.

"หลวงวิทยาฯ เขาเพิ่งบอกความลับกับอกรองเขาแก่ฉันทุกอย่างเมื่อพบกันคราวนี้ ซึ่งเขาเองบอกว่าอาจเป็นคราวสุดท้ายก็น่าจะเป็นได้ คือเขารักฉันนามมาแล้ว"

"แล้วคุณล่ะ"

"ฉันไม่ได้รักหลวงวิทยาฯ เมื่อเขาโยกมาฉันก็ปราสัยไป เราคนบ้านเดียวกันนี่นะ เวลานั้นถ้าผู้ใหญ่จะจัดแจงให้ฉันแต่งงานกับหลวงวิทยาฉันคงไม่ขัด ด้วยไม่เกลียดเขาเลย"

นางประไพรีบซัก "แล้วยังไงเล่าคะ?"

"คุณหญิงขนสารฯ มารดาของหลวงวิทยาฯ แกเป็นคนดื้นดกอย่างฉันมีพ่อที่เป็นคนสามัญ แม้จะอยู่ในตระกูลดีก็ยังขาดยศขาดทรัพย์ ก็เป็นคนที่ไม่ควรแก่การเป็นสะใภ้ของแกอย่างเอก ฉันกลัวบ้านของฉันพร้อมกับความเจ็บใจ พอเจ้าคุณไปขอฉัน ท่านพอใจได้จัดแจงส่งเถ้าแก่ไปสู่ขอ ฉันตกลงทันทีตกลงเพราะอยากจะเย้ยหน้าคุณหญิงขนสารฯ ว่าไม่ใช่มีแต่ลูกของวิทยาฯ"

"คุณน่าพูดกับราวรักหลวงวิทยา" ประไพติง.

"จริงๆ นะ ฉันไม่เคยรักเลย ที่ทำเพราะอยากจะดูหน้า และอยากจะเป็นคุณหญิง อยากมั่งมีเต็มเปี่ยนฉันรู้ทีหลังสิ้น รู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เกิดจากความรัก ที่ฉันแต่งกับเจ้าคุณเกิดจากความสำคัญอีกประการหนึ่ง ด้วยคุณหญิงขนสารฯ ท่านประณามฉันอย่างดีไม่เคยถูกใครประณามเลยในชีวิต อาจเสียงฉันมาแต่เด็กยังไม่ได้พูดจาว่าอะไรเลย นี่ก็เป็นข้อน้อยใจมากมาย และความน้อยใจทำให้เกิดมานะ ในที่สุดเรื่องของฉันก็ยุติลงโดยยอมรับหมั้นเจ้าคุณ และประกาศว่าเลิกเป็นป้าเป็นหลานของคุณหญิงขนสารฯ กันเพียงเท่านี้.

"หลวงวิทยาฯ ได้มาหาฉันอย่างไม่มีเหตุผล และไม่มีคำวิงวอนอย่างใดจะพูดให้ฉันกลับใจได้ เพราะฉันพกแต่ความแค้นเป็นที่ตั้ง ดูเหมือนจะสมใจฉันมาก นี่ลูกชายของสัตรูคู่วิวาทมาหาฉันเป็นการแก้แค้น จะได้เย้ยหยันและหยามน้ำหน้ามารดาของเขาให้สำแก่ใจ"

นางประไพตั้งใจฟังอย่างตื่นเต้นแล้วพูดขัดขึ้นว่า "ถ้าอย่างนั้นการที่ส่งคุณนิเวศน์ไปนี้คุณคงจะได้นัดหมายอะไรต่อกันไว้บ้างแล้ว ตามเสียงที่คุณพูดนี่ดูยังไม่ลงอิ่มรอบกับคุณหญิงขนสารฯ คุณรู้นิสสัยคุณนิเวศน์ดีจริงไหมเล่าคะ?"

"ก็เป็นจริงอยู่บ้าง" สุชาดารับเสียงอ่อนๆ "แต่ไม่ทั้งหมดทีเดียว ฉันต้องการลองใจมาลี เพราะหลวงวิทยาบอกฉันว่าเมียเขารักเพื่อนข้าราชการคนหนึ่งทางต่างจังหวัด นิเวศน์ไม่ได้รู้อะไรนอกจากเป็นผู้รับมอบจดหมาย บำนึ่มบ่นบี้"

"อะไรบ่นปี้ ดิฉันไม่เข้าใจ"

หญิงสาวกล่าวต่อไปโดยไม่สนใจในคำพูดของประไพ.

"ถึงฉันเขียนจดหมายไปสอบถามนิเวศน์ ทำอย่างไรเสียเขาต้องปิดบังฉัน นิเวศน์เป็นคนไม่มีเมตตาในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้หญิง ไม่ว่าผู้หญิงคนใด นิเวศน์ย่อมเปรมใจที่จะได้สำแดงความคะนองมือคะนองใจลูบได้เล่นตามสันดานชาย แต่จดราวนี้เมื่อมาลีเอียงคอออเซาะเข้ามาหานิเวศน์หรือจะละให้ เรื่องมันเป็นเช่นนี้ ฉันรู้จักนิสสัยนิเวศน์ดี, อนิจจา! หลวงวิทยาฯ บาปกรรมอะไรหนอ ฉันจึงได้มีจิตต์คิดเลินเล่อให้นิเวศน์ไปมาได้"

"คุณต้องแก้ ผูกให้เขาแล้วต้องแก้" นางประไพบอก.

สุชาดาหัวเราะขบขันขึ้นทันที "แม่ไพเอ๋ย, ใจคอแม่ไพจะให้ฉันไปบอกหลวงวิทยาว่าเมียเขารักชู้มากกว่าตัวเขาเทียวน่ะหรือ เขาจะได้เลือดออกเป็นกะโถนๆ และตายเลย"

"คุณห้ามคุณนิเวศน์" ประไพออกความเห็น.

"ฉันพูดอยู่หยกๆ เดี๋ยวนี้เองว่าเขาไม่รับ ถ้าห้ามก็จะรับด่าเพียงต่อหน้า เอาเถอะจะลองดูแต่วันนี้"

หญิงสาวหยุดและลุกไปที่ตู้เสื้อ นางประไพถามขึ้นเพราะไม่รู้ความหมาย.

"แต่วันนี้ทำไมคะ?"

(ยังมีต่อ)

ประกาศ

พนักงานที่ดินและโลหกิจ พระนครและธนบุรี

ระวาง ส.ค. ๑๑อ. เลขที่ดิน ๒๖ หน้าสำรวจ ๑๑๗ โฉนดหมายเลขที่ ๒๑๑๕ ตำบลบางพลัดใหญ่ อำเภอพระโขนง (บางพลัดใหญ่) จังหวัดพระนคร

ด้วยนายผุก เมืองจัน นางเทศ เมืองจัน ได้นำโฉนดตามเครื่องหมายแปลงที่กล่าวข้างต้นนี้ ซึ่งมีชื่อนายด้วน นางเล็กเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มายื่นคำขอขอให้จดทะเบียนโอนลงชื่อนายผุก เมืองจัน นางเทศ เมืองจัน เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยอ้างว่าได้รับซื้อมาจากนายด้วน นางเล็ก เมื่อ ร.ศ. ๑๒๖ เป็นจำนวนเงิน ๙๖๐ บาท โดยได้ทำหนังสือสัญญาซื้อขายกันณที่ว่าการอำเภอบางพลัดใหญ่ และผู้ขายได้มอบโฉนดที่ดินรายนี้ให้ยึดถือไว้ นายผุก เมืองจัน นางเทศ เมืองจันได้ครอบครองที่ดินและทำประโยชน์ในที่ดินรายนี้ตลอดมาประมาณ ๓๑ ปี ส่วนนายด้วน นางเล็กไม่ทราบว่าอพยพศูนย์หายไปทางใด ไม่สามารถนำตัวมาจดทะเบียนโอนโฉนดได้

เพราะฉะนั้นจึงขอประกาศมาโดยอาศัยความตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉะบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๔ เมื่อผู้ใดมีความประสงค์จะโต้แย้งคัดค้านกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ประการใด ๆ ก็ให้ยื่นคำร้องโต้แย้งคัดค้านต่อพนักงานที่ดินและโลหกิจพระนครและธนบุรี ภายในกำหนด ๑๐ วัน นับแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป ถ้าพ้นกำหนดประกาศ ไม่มีผู้โต้แย้งคัดค้าน จะได้จดทะเบียนที่ดินแปลงนี้ลงชื่อนายผุก เมืองจัน นางเทศ เมืองจัน เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ต่อไปตามกฎกระทรวงเกษตราธิการ ฉะบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

ประกาศมา ณ วันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

สารสินทะเบียนสิษฐ
พนักงานที่ดินและโลหกิจ

(๒๕๐) ๕/๑๒/๗๒ ๑๐ ก.

ประกาศ

พนักงานที่ดินและโลหกิจ จังหวัดชลบุรี

ที่ดินระวาง ๒๗ ต.ช.ฉ. เลขที่ ๙ หน้าสำรวจ ๑๗๔ โฉนดหมายเลขที่ ๑๑๗๑ ตำบลบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี (เมือง) จังหวัดชลบุรี

ด้วยนางเจียม พัฒนัง ได้นำโฉนดที่ดินตามเครื่องหมายที่กล่าวข้างต้นนี้มีชื่อนายถิน สามี นางมา กรียา เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มายื่นคำขอให้พนักงานจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ลงชื่อผู้ขอเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยกล่าวว่า ได้รับซื้อไว้จากนายถินผู้ถือกรรมสิทธิ์เดิม เป็นราคาเงิน ๑๐๐ บาท มิได้ทำหนังสือสัญญา และจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหลักฐาน เป็นแต่นายถินได้มอบโฉนดและที่ดินให้ผู้ขอและผู้ขอได้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินแปลงนี้มาได้ประมาณ ๑๕ ปี ส่วนนายถินวายชนม์แล้วประมาณ ๑๒ ปี นางมาวายชนม์แล้วประมาณ ๑๕ ปี นางมาวายชนม์ก่อนนายถินแล้ว นายถินจึงขายที่ดินให้ผู้ขอ

เพราะฉะนั้น จึงประกาศมาโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉะบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๗ ถ้าผู้ใดจะโต้แย้งคัดค้านประการใด ให้ยื่นคำขอคัดค้านต่อแผนกที่ดินและโลหกิจจังหวัดชลบุรี ภายในกำหนด ๑๐ วัน นับแต่วันประกาศนี้เป็นต้นไป เมื่อพ้นกำหนดประกาศ ไม่มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้านแล้ว เจ้าพนักงานจะได้จดทะเบียนที่ดินแปลงนี้ลงชื่อนางเจียม พัฒนัง ผู้ขอเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ต่อไปตามกฎกระทรวงเกษตราธิการ ฉะบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๖๐

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

ลงนาม วงศาโรจน์เกตุสาร
พนักงานที่ดินและโลหกิจ

(๒๕๗) ๒๐/๑๒/๗๒ ๑ ค.

สตรีปวดท้อง

สตรีปวดเสียวมดลูก หรือเจ็บในท้อง มักกีดระดูราวตกมาก เวลาจะมีระดูให้ปวดท้อง ปวดสันหลังและบั้นเอว ใจคอหงุดหงิด และมักเป็นลมบ่อย ๆ ร่างกายซูบซีด ระดูน้อยใสจาง เหม็นคาวจัด หน้าเป็นฝ้าดำเกรียม อาการเหล่านี้ท่านไม่ต้องท้อใจ จงรีบรับประทาน "ยาเปล่งรัศมี" ร่างกายจะสดชื่น ผิวพรรณจะผ่องใส เปล่งปลั่งเป็นน้ำนวล ขวดละ ๑ บาทเท่านั้น

ผอมไม่หลับ

นักศึกษา นักเรียน และผู้ที่ใช้ความคิดมาก เมื่อสมองของท่านมีอาการมึนงง ใจคอหงุดหงิด โกรธง่าย สติถอย ขี้หลงขี้ลืม ตกใจง่าย หวาดสั่น ปวดตันคอและท้ายทอย ปวดร้าวในสมองและตามเนื้อตัว คิดอะไรไม่ออก เหล่านี้ ท่านอย่าลืม "ยานิจตรา" จะรักษาให้หายได้ ท่านที่ยังไม่เคยใช้เชิญทดลอง ขวดละ ๑ บาทเท่านั้น

ห้างขายยาจุลโมกข์

ไทรศัพท์ ๒๐๖๐๑ นางเลิ้ง พระนคร

(๑๐๒)

มีมาแล้ว

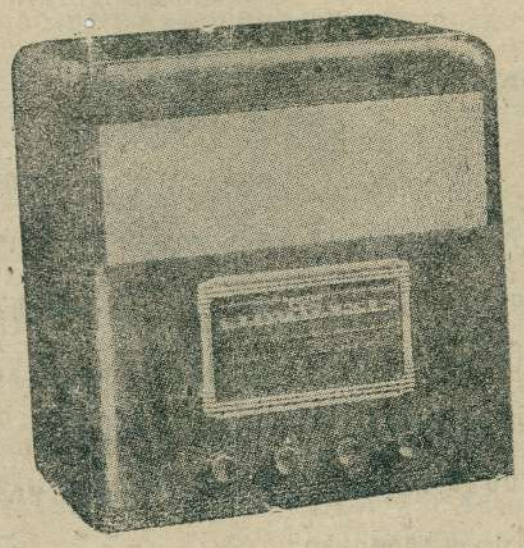

เครื่องรับแบบใหม่คือ

๑. ลิสเซ่น ๖ หลอดไฟแบตเตอรี่ ๖ โวลท์ คลื่นสั้นยาว
๒. เบอร์น เดฟ ๗ หลอดไฟสลับ ๑๑๐/๒๒๐ โวลท์ ,, ,,
๓. สปาคัน ๕ หลอดไฟแบตเตอรี่ ๑ โวลท์ครึ่ง ,, ,,
๔. ,, ๕ ,, ไฟสลับ ๑๑๐/๒๒๐ โวลท์ ,, ,,
๕. ,, ๖ ,, ,, ,, ,, ,, ,, ,,

ชมได้ที่ –

ฟาร์อิสเตอร์นราดิโอ

(๒๕๑) ถนนเจริญกรุง

เนื้อคู่ของฉัน

(ต่อจากหน้ากลาง)

หันหลังให้เรา นพกระหายจะเห็นหน้า จึงกดแตร ผลที่ได้คือหล่อนเหลียวมา แต่แล้วก็หันกลับด้วยไม่มีความสนใจ เท่าที่เห็นเพียงแวบเดียว ทำให้นพตลึงอยากทำความรู้จัก จึงลงจากรถตรงไปทางเขอ.

"ขอโทษ คุณเห็นจะคอยนาน" นพร้องค้าง.

หญิงสาวหันมองดูนพอย่างประหลาดระคนตกใจ "แต่ฉันมาคอยอยู่นานเทียวค่ะ แต่ไม่ได้มาคอยคุณ คุณถ้าจะทักคนผิด" หล่อนตอบด้วยความสุภาพ.

"เข้าใจว่าไม่ผิด" นพรีบค้าน "ตามลักษณะที่หมอทำนายไว้ก็เหมือนคุณทุกอย่าง จะว่าผมทักผิดอย่างไรได้"

"ต้องเข้าใจผิดแน่ๆ" หล่อนเน้นพูด "ตั้งแต่เกิดมา ดิฉันไม่เคยเห็นหน้าคุณ"

นพเอียงคอดูหล่อนด้วยความพอใจ ปากก็พร่ำต่อไป "อ้อ! บางทีเปนด้วยคุณยังไม่รู้จักผม ผมชื่อนพ วรปรีชา เนื้อคู่ของคุณอย่างไรเล่า"

"เอ๊ะ!" เขอขึ้นเสียงอย่างไม่พอใจ แล้วหันหน้าไปทางอื่น.

"ผมเปนเนื้อคู่ของคุณจริงๆนะ" เขากล่าวต่อ "หมอดูทำนายไว้, ไหนๆเราก็เปนเนื้อคู่กันแล้ว อย่าได้ถกถังกันเลยน่า มารู้จักกันดีกว่า คุณชื่ออะไรไม่ทราบ?"

"ดิฉันเสียใจ ไม่บอก"

"อ้าว!" นพอุทานออกมา "ผมไม่รู้จักชื่อคุณละก้อ ผมจะแต่งงานกับคุณได้อย่างไรล่ะ"

"ถูกแล้ว คุณกับดิฉัน ไม่มีโอกาสจะได้แต่งงานกันหรอก" หล่อนลากเสียง "ถ้าแต่งกับคุณ แต่งกับคนขับรถดีกว่า"

แทนที่จะโกรธ เขากับร้องขึ้นด้วยความปีติ "ก็วิเศษน่ะซิ ผมเปนคนขับรถเหมือนกัน ฉะนั้นคุณกับผมแต่งงานกันได้"

หล่อนมองดูนพด้วยความโกรธ แล้วก็โผลงออกมา "คุณจะเปนอะไร หรือเปนใครก็ตามหล่อกหน่อย ดิฉันจะไป"

นพไม่หลีก "คุณจะรู้สึกอย่างไรก็ตาม แต่ผมขอบอกตามตรงว่าผมรักคุณ แม่เนื้อคู่ของผม"

"คอยหวังเถอะ" หล่อนขยับแล้วจะเดินไป แต่นพกั้นไว้.

"อดดีอย่างไร จึงข่มเหงน้ำใจคนเล่น"

"บอกชื่อผมก่อน แล้วค่อยไป"

"หลีก!" หล่อนร้อง ทันใดมีเสียงเครื่องยนต์แล่นมาหยุด.

"คุณชัยคะ" หญิงสาวร้องแล้วโบกมือหัวเราะ.

"แหมที่ผมละไม่เห็นอ้อมอย่างนี้เลย" นพต่อว่า.

"แหมชักช้าจัง ทำให้ดิฉันยืนคอยอยู่ตั้งนาน" หล่อนต่อว่า.

"โปรดโทษให้ผมเถอะ ผมอยากมาคอยคุณนะนา แต่มันมีธุระอภัยให้ผมเถอะ"

"อุ๊ยช่างพูด"

นพยืนฟังการโต้ตอบกัน ครั้งหนึ่งชัยเหลียวมาดูนพแล้วกระซิบถาม. "เพื่อนคุณรึ?"

หล่อนชายตาไปหน่อยหนึ่ง. "อุ๊ยใครก็ไม่รู้จัก"

ครั้งแรกชัยเข้าใจว่าเปนเพื่อนสมสมัยครั้นเห็นว่าไม่ใช่ก็เริ่มวางท่าม อวดผู้หญิง จึงถามนพว่า.

"ขอโทษคุณ ต้องการทำงานกะผมรึ?"

นพรู้สึกว่าถูกลบเหลี่ยม จึงรีบตอบ.

"ไม่ใช่หางานหรือกคุณ อยากหาคนไปทำงานน่ะ คุณจะช่วยผมสักหน่อยได้ไหม?"

"อ้อ" ชัยครางแล้วก็ผละจากนพไปขึ้นรถ เพราะนิสัยชัยเปนคนไม่สู้คน แล้วก็แล่นเลยไป ครั้งต่อมานพก็ใช้ความหมั่นมาพบกับสมสมัยเสมอ จนทั้งสองมีความสนิทสนมกัน แต่หาได้พ้นจากความสังเกตของชัยไม่ ชัยก็ต้องการตำแหน่งเดียวกับนพ ในวันหนึ่งชัยมาชวนสมสมัยไปราชบุรี หวังจะพรากเขาทั้งสองให้ห่างกัน เพราะชัยทราบว่าถ้าปล่อยไว้ นพก็ต้องทวงตำแหน่งนี้จากสมสมัย แต่สมสมัยวางตัวเก่งมาก จนนพไม่สามารถจะทราบว่าสมสมัยมีหัวใจตรงกับเขา การกระทำของชัยเช่นนี้นพไม่ทราบ แต่นับว่าเปนโชคของนพ ชาญเพื่อนของเขาได้มาบอกว่า เนื้อคู่ของเขาจะไปราชบุรี นพจึงได้มาบ้าง แต่ไม่พบบ้านพักของสมสมัย ๑ เดือนผ่านไปความท้อแท้ก็เกิดขึ้น นพหวังว่าสมสมัยคงมอบตัวให้แก่ชัยแล้ว แต่ด้วยความพยายามอยากรู้ความจริง เขาจึงพบสมสมัยในตอนดึก จึงเข้าไปแต่พอผ่านสวนเขาก็ได้ยินเสียงชัยพูด.

"ส่งสารผมบ้างซิครับ คุณสมสมัย คุณต้องการให้ผมตายไปเพราะรักคุณรึ" นพไม่ทันฟังคำตอบของสมสมัย เขาหันหลังกลับ แต่พอก้าวเดินไปได้สักครู่ นพอยากทราบเรื่องนี้ด้วยปากของสมสมัย จึงตรงไปในสวนอีก แต่ไม่พบ เขาจึงวิ่งขึ้นไปบนตึก พบสมสมัยนั่งอยู่ตามลำพัง

"คุณสมสมัยครับ ผมขอสดง

(มีต่อหน้า ๑๗)

คำปราศรัย ของ พลต. หลวงพิบูลสงคราม

(ต่อจากหน้า ๖)

ขึ้นบรรลุถึงความสมบูรณ์พูดสุขได้ดังนี้ ก็คือท่านได้ร่วมมือช่วยกันสร้างชาติสมความปรารถนาของรัฐบาลแล้ว.

ในประการที่ ๕ รัฐบาลปรารถนาที่จะให้พี่น้องชาวไทยรู้จักการออมทรัพย์ให้มากที่สุด เพราะเมื่อท่านได้ทรัพย์มาจากการประกอบอาชีพด้วยความเหน็ดเหนื่อยและลำบากตรากตรำอย่างยิ่งยวดแล้ว ถ้าท่านไม่รู้จักเก็บทรัพย์ ไม่รู้จักประหยัดกลับใช้จ่ายในการฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่ายต่างๆ มิช้าทรัพย์ที่ท่านหาได้ก็จะหมดสิ้นลงถึงขอทาน คือท่านกลับเปนคนยากจนไปอย่างเดิมอีก ในข้อนี้รัฐบาลขอจึงวอนท่านให้ท่านเปนคนมัธยัสถ์รู้จักจับจ่ายใช้ทรัพย์ในทางที่ควร เพียงพอแก่การบำรุงความสุขของท่านโดยเหมาะสมแก่อัตตภาพ สุราเมรัย, การพะนันและการเที่ยวเตร่ที่ไม่เกิดผลควรจะเว้นให้เด็ดขาด ทรัพย์ของท่านที่หาได้ควรเก็บไว้เปนค่าอาหาร ค่า

(มีต่อหน้า ๑๗)

ยาถ่ายจำอวด

เปนยาถ่ายที่ดี เหมาะแก่ชายหญิงจะรับประทาน บำบัดสรรพโรคภายในร่างกายให้หายและเกิดความสุข ถ่ายล้างลำไส้และอาหารเก่าที่ตั้งค้างให้หมดสิ้นไป รับประทานง่าย ถ่ายสะดวก ไม่ปวดมวน ถ่ายพรรดึกต้องผูก ถ่ายกษัย แก้มือชาเท้าชา แก้น้ำเหลืองเสีย แก้เส้น แก้ปวดเมื่อยขบขัดยอกตลอดร่างกาย ถ่ายยานี้แล้วร่างกายจะสมบูรณ์ เจริญอาหารกินได้นอนหลับเปนปกติสบาย

ยากวาดแสงหมึก

ตราใบโพธิ์

เปนยาประจำเหมาะสำหรับเด็กทุกขนาดทุกวัย กวาดแก้ทรางเด็กทุกชะนิด แก้หละ แก้สะอึก แก้อันตราย แก้หวัด แก้ไอ แก้หัวร้อน แก้เสมหะเหนียว แก้อมกระตก สะดุ้งผวา ตกใจง่าย แก้เด็กไม่ดูดนม แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ ท้องจัด แก้ช้ำภายใน แก้เจ็บในลำคอ แก้ปากและลิ้นเปื่อย กวาดยานี้แล้วจะมีความสุขมาก

ราคาขวดละ ๒๐ และ ๑๐ สตางค์ มีขายทั่วไปและที่เอเย่นต์ต่างจังหวัด ร้านขายยาในสำเพ็ง ขายส่งทั่วไป

ห้างขายยาแพทย์กิจประสงค์

หน้าตลาดท่าเตียน กรุงเทพฯ เจ้าของ โทรศัพท์ ๒๑๔๗๖

(...)

ห้างเอ.อาร์. ซาเลใบ สาขา ข้างศาลาเฉลิมกรุง โทรศัพท์ ๒๐๒๗ เพียบพร้อมไปด้วยเครื่องเขียนนาๆชนิด ตลอดจนเครื่องประกอบในการอัดสำเนา มีสต๊อกไว้รับรองท่านเสมอ โดยราคาย่อมเยาว์ อาทิ เช่น กระดาษไข, กระดาษอัดสำเนา, หมึกพิมพ์อัดสำเนา, เหล็กเขียนกระดาษไข, น้ำยาลบคำผิด, เซลลอยด์รองเขียนกระดาษไข, สน้ำ, สีน้ำมัน, สีเขียนโปสเตอร์, สีฉลุผ้า, สีเขียนกระจก, สีทาไม้, ภู่กัน, ฉากเซลลูลอยด์โปรเต็กเตอร์, ไม้บรรทัดสามเหลี่ยม, เครื่องมือเขียนแผนที่, หมึกเขียนแผนที่, ดินสอเขียนแบบ, ดินสอสี, ดินสอเขียนกระจก, ดินสอแต่งรูปถ่าย, ดินสอถ่าน, ดินน้ำมัน, ชอกสี, สะโลทัรด, ปากกาหมึกซึม, สมุดหัดระบายสี, กระดาษย่น, ผงเงินผงทอง, และเครื่องเขียนอื่นๆอีกมากหลาย ตลอดจนการ์ดส่งคำอวยพรในวันคริสมาส รูปวิวเมืองไทยงามๆไว้รับรองท่าน ลูกค้าต่างจังหวัดสั่งได้ทาง พ.ก.ง. ห้างจะส่งให้ท่านโดยเร็วที่สุด (๑๐๐)

ยาตรานกยูง

สำหรับใช้ ในการคลอดบุตร

ไม่ต้องอยู่ไฟ

ชุดหนึ่งมียามารดาและบดรพร้อม สะดวกโดยไม่ต้องตองสุราหาน้ำกระสาย ราคาชุดละ ๖ บาท ๘ บาท ๑๒ บาท

โอสถสตรี (ตรานกยูง)

เปนยาบับระดู สำหรับสตรีที่ระดูหยุดขาดหายไป ระดูเสียคั่งค้าง ไม่มีมาตามปกติ หรือมีแล้วหยุด ให้มีอาการปวดหลัง, ปวดสะเอว ราคาขวดละ ๒ บาท

ขี้ผึ้งตรานกยูง

สำหรับบีดเกล็อน ฝีต่างๆตลอดจนปวดบวมตามร่างกาย บีดเกล็อนฝีคาด ทราง บวม รอยช้ำ ราคาขวดละ ๒๕ สตางค์ มีจำหน่ายทั่วไป

ห้างขายยาตรานกยูง

(แม่เลื่อนเจ้าของ)

ปากคลองตลาด โทรศัพท์ ๒๐๐๒๗ พระนคร (๑๐๕)

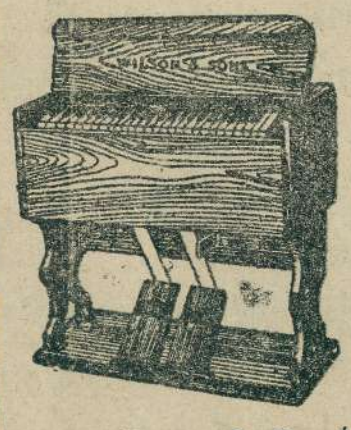

ก่อนที่ท่านจะซื้อออร์แกน โปรดพิจารณาเสียให้แน่นอน มิฉะนั้นจะเสียใจภายหลัง

ออร์แกน ยี่ห้อ วิลสันแอนด์ซัน

ห้างอีสเตินเบียโน เปนเอเย่นต์แห่งเดียวในประเทศไทย และจำหน่ายแพร่หลายมานาน ๒๐ กว่าปีแล้ว วงดนตรีวงใหญ่ๆทุกวง โรงสวดมิสชันนารีทุกแห่งตลอดทั่วพระราชอาณาเขตต์ ต้องมีออร์แกน ยี่ห้อ วิลสันแอนด์ซัน

ห้างอีสเตินเบียโน มุมถนนสี่พระยา โทรศัพท์ ๐๐๕๐๗ (๑๑๒)

ไอ.เอส.เค.

เชิญเที่ยวทั่วโลกโดยเรือยนต์ลำใหม่ที่มีความเร็วแลทันสมัยที่สุด

รับส่งโปรพณีย์ภณฑ์โดยได้รับอนุมัติจากรัฐบาลไทย และญี่ปุ่น

บริษัทเดิรเรือใหญ่ที่สุด

ในภาคตะวันออก

มีสาขาและผู้แทน ๔๐๐ แห่ง และสายการเดินเรือทั่วโลกมากกว่า ๕๐ สาย

สายการเดินเรือระหว่างกรุงเทพฯ – ญี่ปุ่น

อยู่ในความคุ้มครองพิเศษของรัฐบาลไต้หวัน

	ออก โมบี	ถึง กรุงเทพฯ	ออก กรุงเทพฯ	ถึง ไฮฟอง	ถึง โกเบ
"บางกอกมารู"	๓๑/๑๒	๑๔/๑	๑๗/๑	๒๑/๑	๒/๒
"ไซ่ง่อนมารู"	๑๑/๑	๒๖/๑	๒๗/๑	๕/๒	๑๔/๒

กำหนดการเดินเรืออาจเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีกำหนด

ต้องการทราบรายละเอียดโปรดถามที่

บริษัท ไอ. เอส. เค. (สาขา) (๑๑๑)

กมลเจริญกรุง กรุงเทพฯ โทรศัพท์๐๐,๗๒๗-๐๐,๗๒๗ กลางคืน๐๐,๔๕๖

ประกาศลดค่าโดยสารเรือ เนื่องในเทศกาลปีใหม่

บริษัทเรือไฟไทยจำกัด ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า เนื่องในเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. ๒๔๘๓ บริษัทจะได้ลดค่าโดยสารเรือชั้นดาษล้ำระวางกรุงเทพฯและท่าชายฝั่งภายในพระราชอาณาจักรทั้งสองฝั่งของอ่าวไทย มีกำหนด ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๔๘๒ จนถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๘๓ โดยจะคิดค่าโดยสารไปกลับเท่ากับอัตราค่าโดยสารทางเดียวเพิ่มอีกหนึ่งบาทเท่านั้น

บริษัทเรือไฟไทยจำกัด

กรุงเทพฯ

(๑๑๕)

คำปราศรัย ของ พลต. หลวงพิบูลสงคราม

(ต่อจากหน้า ๑๕)

นุ่งห่ม อุปโภคบริโภค ตามความจำเป็นในการทรงชีพของมนุษย์ นอกจากนั้นก็ควรเก็บไว้สำหรับเป็นค่ายารักษาโรค อย่างที่มีภาษิตโบราณกล่าวไว้ว่า "หาเมื่อดีไว้กินเมื่อไข้" สิ่งใดไม่ควรซื้อเขา เราทำของเราเองได้ก็ทำเองดีกว่า จะจ่ายทรัพย์ออกไปให้สิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น รัฐบาลได้จัดคลังออมสินไว้เป็นที่ช่วยเก็บทรัพย์ให้ท่าน ซึ่งท่านสะดวกอยู่แล้วทุกโอกาส

ข้าพเจ้าเคยคิดอยู่เสมอว่าสมมติตัวข้าพเจ้าเป็นท่าน คือมีที่ดิน มีบ้านเรือนตั้งเป็นครัวเรือนสักครัว๑ ข้าพเจ้าจะทำอย่างไร ในวิธีออมทรัพย์เพื่อตั้งตัวเองให้พอมีอันจะกิน ถ้าข้าพเจ้าอยู่ตามต่างจังหวัดในภูมิภาค ข้าพเจ้าจะทำการเพาะปลูกเรือกสวนไร่นา เงินค่าขายข้าวที่ได้มา ข้าพเจ้าจะเก็บไว้เป็นค่าซื้อของรับประทานในครอบครัวซึ่งย่อมไม่สิ้นเปลืองถี่มากน้อยนัก ข้าพเจ้าจะหาอาหารไว้รับประทานเอง เช่น ขุดบ่อไว้เลี้ยงปลา ตกหน้าน้ำปลาก็เข้ามาอยู่เอง ถึงหน้าแล้งปลานั้นก็กลับเป็นประโยชน์ เป็นอาหารให้ข้าพเจ้ารับประทานได้ ริมบ้านข้าพเจ้าจะหาไม้ไผ่มากั้นทำเล้าเลี้ยงไก่ ถ้าบ้านข้าพเจ้าอยู่ริมน้ำก็จะเลี้ยงเป็ดด้วย ทั้งไก่และเป็ดจะออกไข่ให้ข้าพเจ้ารับประทานอย่างบริบูรณ์ บริเวณบ้านทั้งหมด ข้าพเจ้าจะปลูกต้นไม้ยืนต้น เช่น มะม่วง มะปราง ขนุน กล้วย ไม่กี่ปีก็จะได้ผลรับประทาน หลังบ้านข้าพเจ้าจะทำสวนครัวบริบูรณ์พร้อมด้วย พริก มะเขือ และผักต่าง ๆ ประมวลสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกันแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในปี๑ ๆ เกือบไม่ต้องซื้ออะไรเป็นอาหารประจำวันนอกจากเกลือ ถึงแม้ในสภาพที่ข้าพเจ้าเป็นอยู่ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าก็ใคร่จะอวดท่านสักหน่อยว่า ข้าพเจ้าไม่ต้องซื้อไข่ไก่ หรือไข่เป็ด หรือผักใดๆรับประทานมานานแล้ว ถ้าครัวเรือนทุกครัวของประชากรแห่งไทย มีการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์พอทุนค่าอาหารได้ดังข้าพเจ้าว่ามานี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า อาจประหยัดค่าอาหารได้ไม่น้อยกว่าปีละ๑๐บาท พลเมืองของเรามีตามสถิติสำมะโนครัวที่สำรวจแล้ว เมื่อปี๒๔๘๐ ถึง๓,๑๗๘,๒๙๙ครอบครัว ในปี๑ ๆ เราอาจประหยัดเงินได้ไม่น้อยกว่า๓๑ล้านบาท ซึ่งไม่ใช่รองเล็กน้อยเลย เพราะฉะนั้น ถ้าพี่น้องชาวไทยปรารถนาจะช่วยกันสร้างชาติให้เจริญก้าวหน้าจริง ๆ แล้ว ก็ควรทำตามคำแนะนำของรัฐบาลที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ให้พร้อมเพรียงกันโดยไม่รอช้า ความสุขและความมั่งคั่งสมบูรณ์ก็จะมาประสพแก่ตัวท่านเองทุก ๆ คน

ในปัจจุบันนี้ ปรากฏว่าพี่น้อง

(อ่านต่อฉบับวันพรุ่งนี้)

เนื้อคู่ของฉัน

(ต่อจากหน้า ๑๕)

ความยินดีด้วย ในความรักอันราบรื่นของคุณ ผมตามคุณมาเป็นเวลาหนึ่งเดือนก็เพราะรักคุณ แต่คุณไม่ทราบความหมายของผม ผมลาละครับ"

นพเดินออกประตูไปได้หน่อยก็ได้ยินเสียง "โธ่!" มากระทบหู

"โธ่! อะไรกัน" นพหันมาพูด

"โธ่, กับแมวรองฉันย่ะ" เขอตอบสบัด แต่นพไม่ยอมเชื่อ "ผมรู้หรอกน่ะว่าคุณรักผม อย่ามาโธ่แท่เลย" นพพูดพลางก้าวเข้าไปหาเขอ.

การไม่ถอยหนีของสมสมัยเป็นคำตอบในตัว

"อ้าว! ไหนว่าจะไปกรุงเทพฯ อย่างไรล่ะ" ชัยโผล่เข้ามาเพราะเขาได้แอบฟังแล้ว หันหน้ามาทางสมสมัย.

"คุณสมนะคุณสม ที่ผมขอตำแหน่งนี้ละก็อคุณปฏิเสธ ไม่ยุติธรรมเลย" ชัยมองดูหนุ่มสาวแล้วก็ถอนใจ นพจึงพูดขึ้นมาว่า "แกมาทั้งทีก็ต้องหลอกกันเล่นสนุก ๆ บ้างซี" ชัยดีหน้าเจื่อนออกไป.

—จบ—

คดีที่ ๑๐๕/๒๔๘๒

ประกาศศาลจังหวัดยะลา

เรื่อง กำหนดวันให้จำเลยแก้ฟ้อง

ด้วยนายต้นวิลิม อยู่บ้านเบตง ตำบลเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายฮีย อยู่เสียงที่ ๑ นายซิมสที่ ๒ อยู่บ้านบ่อน้ำร้อน ตำบลจาเราะปาดัย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นจำเลยต่อศาลนี้ โดยกล่าวว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของที่ดินที่ตำบลจาเราะปาดัย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำเลยที่ ๒ เป็นผู้จัดการและผู้รับมอบอำนาจจำเลยที่ ๑ เมื่อต้นเดือนธันวาคม ๒๔๘๐ จำเลยทั้งสองได้ทำสัญญากับโจทก์ให้โจทก์รับเหมาทำการถางป่า เผาป่า ขุดหลุมปลูกยางในที่ดินของจำเลยที่ ๑ รวมเนื้อที่ ๗๒ เอเคอร์ ปันเงินค่าจ้างเอเคอร์ละ ๕. เหรียญ เทียบเท่าเงินไทย ๕๐ บาท โดยจำเลยจะชำระให้โจทก์ในเมื่อโจทก์ทำการตามสัญญาเสร็จแล้ว โจทก์ได้ปฏิบัติการตกถ้วนตามสัญญาเมื่อเดือนมีนาคม ๒๔๘๑ จึงส่งมอบที่ดินให้จำเลยและเรียกร้องค่าจ้างเป็นเงิน ๑๖๗. เหรียญ เทียบเท่ากับเงินไทย ๑๗๐๐บาทจากจำเลย แต่จำเลยรอผัดเรื่อยมา หาชำระเงินค่าจ้างแก่โจทก์ไม่ ขอให้ศาลบังคับจำเลยทั้งสองชำระเงิน ๑๗๐๐ บาท กับดอกเบี้ยในจำนวนต้นเงิน ๑๗๐๐ บาทอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๑ ให้โจทก์ กับให้จำเลยชำระเงินค่าฤชาธรรมเนียมค่าทนายความแทนโจทก์ด้วย โจทก์ได้นำเจ้าพนักงานศาลส่งหมายและสำเนาฟ้องให้นายซิมสจำเลยที่ ๒ ณ บ้านที่เคยอยู่ดังกล่าวข้างต้นนี้ไม่ได้ โดยนายซิมสจำเลยได้อพยพละทิ้งที่อยู่เดิม ไม่ทราบว่าไปสำนักอยู่แห่งใด ครั้นจะมอบหมายและสำเนาฟ้องไว้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ก็ไม่มีบุคคลที่สมควรจะรับแทน ส่วนนายเฮียยู่เสียงจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ยื่นคำให้การตามกำหนด แต่คดีนี้มีจำเลยสองคน ศาลจึงเลื่อนกำหนดเวลาให้จำเลยที่ ๑ ยื่นคำให้การก่อนวันศาลนัดพิจารณา ๗ วัน เพราะฉะนั้นจึงประกาศให้นายซิมสจำเลยที่ ๒ ทราบโดยหนังสือพิมพ์นี้แทนการส่งหมายว่า ศาลได้นัดพิจารณาคดีเรื่องนี้วันที่ ๑ เดือนพฤษภาคม ๒๔๘๒ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ถ้าจำเลยมีความประสงค์จะแก้ฟ้องของโจทก์ประการใด ให้ทำคำให้การยื่นต่อศาลก่อนวันนัดพิจารณาไม่น้อยกว่า ๗ วัน สำเนาฟ้องของโจทก์รับได้ที่จำศาล และให้นายเฮียยู่เสียงจำเลยที่ ๑ ทราบ

ประกาศมาณวันที่ ๔ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

นายชิต บุณยะประภัศร
ผู้พิพากษา

(๒๕๒) ๖ ๑๒ ๘๒ ๑ด.

คุณภาพของไม้สน

ท่านอาจจะสร้างอุตสาหกรรมป่าไม้ขึ้นได้ทุกแห่งในประเทศไทย โดยใช้เวลาไม่กี่ปี ด้วยการสั่งซื้อพันธุ์สนไปปลูกในที่ดินของท่าน ไม้สนทำให้อากาศบริสุทธิ์ มีความสวยงาม นอกนั้นยังมีคุณภาพที่สำคัญอย่างอื่นอีก เช่น ๑. ปลูกสร้างบ้านเรือน (ดูตัวอย่างโดยที่กรมป่าไม้) ๒. ทำเสาโป๊ะน้ำลึก ๓. ทำเสากระโดงเรือ ๔. ทำฝาในการก่อสร้าง ๕. เผาได้ถ่านชะนิดดี กำหนดราคาดังนี้ ๑. กิ่งที่ชำไว้แล้ว ร้อยละ ๑๕.๐๐ บาท ๒. กิ่งตอนที่ยังไม่ได้ชำ ร้อยละ ๑๕.๐๐ บาท ท่านจะสั่งซื้อพันธุ์ได้โดยไม่จำกัดจำนวนที่ นางพิบูลย์ ไชศวรรย์ บ้านสนทอง เลขที่ ๑๕๖ ซ. ถนนราชวิถี (ตอนหน้าสวนจิตร) พระนคร ต่างจังหวัดสั่งซื้อได้โดยส่งเงินล่วงหน้า จะจัดบรรจุหีบส่งให้โดยไม่คิดค่าส่ง ภายใน ๑๕ วัน ฉะเพาะระเภท ๒

(๒๕๐) ๕/๐๖/๘๒ ๑ด.

16

Brasso

ขาขัดโลหะทองแดง
ทองเหลืองให้สุกอยู่
เสมอ บรัสโซใช้ง่าย
ทันใจและประหยัด

(๑๑๑)

(๑๐๘)

เลื่อนกำหนดการแข่งขันกอล์ฟหลวงหัวหิน

เนื่องจากนักกีฬากอล์ฟเปนจำนวนมาก ได้ร้องขอให้กรมรถไฟเลื่อนกำหนดการแข่งขันกอล์ฟที่สนามกอล์ฟหลวงหัวหิน ในเดือนเมษายน ๒๔๘๓ กรมรถไฟจึงได้สนองรับตามความประสงค์ และได้เปลี่ยนกำหนดการแข่งขัน ดังต่อไปนี้:-

วันจันทร์ที่ ๑๕ เมษายน ๒๔๘๓ แข่งขันโบกี้

วันอังคารที่ ๑๖ เมษายน ๒๔๘๓

แข่งขันชิงถ้วย "Open Amateur"

วันพุธที่ ๑๗ เมษายน ๒๔๘๓

แข่งขันชิงถ้วยพระราชทาน (King's Cup)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ถึงเสาร์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๔๘๓

แข่งขันชิงถ้วย "Close Amateur"

ข้อความละเอียด ขอทราบได้ที่

แผนกโฆษณา กรมรถไฟ

ผู้ปกครองกุลธิดา

โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย เดิมเปนโรงเรียนสหศึกษา ได้เปลี่ยนเปนโรงเรียนสตรีตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนนี้ ตามระเบียบใหม่ของกระทรวงธรรมการ การที่ทางโรงเรียนได้เลือกเปนโรงเรียนสตรีนี้ก็เนื่องจากมีท่านผู้ใหญ่ฝ่ายสตรีที่ทรงคุณวุฒิ และความสามารถ ซึ่งได้เคยผ่านสำนักศึกษาที่มีชื่อเสียงมาแล้วหลายท่าน พร้อมที่จะทำการช่วยเหลือสั่งสอนและอบรมกุลธิดาทั้งหลายให้มีความรู้ความประพฤติพร้อมทั้งมรรยาทอันดีงาม เหมาะสมกับสภาพของสุภาพสตรีไทย ซึ่งมี

คุณหญิงสรกิจพิศาล	ผู้ปกครองและอำนวยการทั่วไป
นางวิศลวิธีกัด (ครูเล็ก)	ที่ปรึกษา
นางสาวเฉลิม อมาตยกุล	ผู้จัดการ
นางสาวทองหลาง มิมมานเหมินท์ ป.ป.	ครูใหญ่

พร้อมด้วยครูที่ทรงคุณวุฒิทั้งนั้น โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย รับนักเรียนหญิงตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมปีที่ ๖ และ ม. ๖ พิเศษ เพื่อเข้าเตรียมมหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนชาย รับฉะเพาะแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึงประถมปีที่ ๔

รับสมัครตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓ และเปิดทำการสอนวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ เปนต้นไป ขอระเบียบการได้ที่โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย ในวังเทเวศร์

(๑๔๔ฟ) ๓/๑/๘๓ ๑ก.

วายการฉายภาพยนตร์ของบริษัทสหศิลปินมา จำกัด

(๑๒)

-ศาลาเฉลิมกรุง-

วันเสาร์ที่ ๖ ถึงวันอังคารที่ ๙ เมษายนนี้ ... (รอบเช้าวันอาทิตย์ที่ ๗ มีฉายเพิ่มอีก ๑ รอบ)

ดูและตื่นเต้นกับภาพนตร์สีธรรมชาติเรื่องมโหฬารที่ได้กินใจชีวิตจิตใจของชาวฮอลลีวูดได้อย่างมหัศจรรย์ นำแสดงโดย-

ออลิสเฟย์, ดอนอเมชี่ บัสเตอร์คีตัน, เบนเตอร์บิน.
เชสเตอร์คอนกลิน, อัลยอนสัน ในเรื่อง

-"ฮอลลีวูดสามสมัย"-

ดูนางงามแม่จะเรนเน็ท ดูตลก 'ขนไพน' รอบ บัสเตอร์คีตัน, เบนเตอร์บิน พ้อ อัลยอนสัน ร้องพรรคหลายยุคหลายสมัย ดูฮอลลีวูดอย่าที่ได้ผ่านมาครั้งกระโน้นจนถึงทุกวันนี้

ตลอดโปรแกรมนี้มีแจกปฏิทินพ.ศ. ๒๔๘๓ ทุกชั้น

ศาลาเฉลิมบุรี
๖ ถึง ๗ "ทิดเขียว" พากย์
"ข้าวใหม่ปลามัน" เฟ็ดเดอร์

ศาลาเฉลิมนคร
๖ ถึง ๗ เซอดีเทมเปิล
"เจ้าหญิงน้อย"
ภาพยนตร์สีธรรมชาติ

ศาลาเฉลิมเวียง
๖ ถึง ๗ เยมส์สจ๊วต
"ขวัญใจทหารหาญ"

บ้านหม้อ
๖ ถึง ๗ ไทโรนเพาเวอร์
"เยสสี ยมส์" (สีธรรมชาติ)

สามเสนนามศาลา
๖ ภาพยนตร์ไทยพากย์
"ยอดมิ่งเมียรัก" "ปีศาจดวงจันทร์"
๗ ถึง ๗ "มนุษย์กาลิกขี้" ภาค๒

ประชุมมหรสพ
๖ วิเตอร์แม็คลาเกน
"กุงกดิน"
๗ ถึง ๗ "ขวัญใจนาวี"

ศาลาเฉลิมรัฐ
๖ "รถเมล์มหาภัย"
๗ เบ็ตตี้เดวิส
"ลูกนักกีฬา"

ศาลาเฉลิมจานี
๖ เยนวิทเวอร์
"ขวัญใจนาวี"
๗ ถึง ๗ "จอมนักบิน"

สตรีอเมริกันเดินทางรอบโลกผ่านไทย

(ต่อจากหน้า ๑)

ใกล้ชิดกับสันนิบาตนานาชาติแห่งสตรีเกี่ยวเนื่องกับความสันติภาพและความอิสสรภาพเขาได้ไปยุโรปตะวันออกใกล้อินเดีย พะม่าเมื่อเดือนก่อน และเพิ่งมาถึงกรุงเทพฯเมื่อ ๒วันที่แล้วมานี้และได้เดินทางออกจากกรุงเทพฯเมื่อเช้าวันพฤหัสบดีที่ ๔ เดือนนี้ เพื่อไปชมนครวัดและประเทศจีนต่อไป

สุภาพสตรีผู้นี้ กล่าวว่า "ยุโรปเวลานี้กำลังตกอยู่ในเงื้อมมือของการสงคราม และความห่วงใยหรือความกังวลได้แผ่สร้านมาสู่ตะวันออกใกล้ด้วย เช่นมีการชะงักงานและการจลาจลวุ่นวายในอินเดียเปนต้น พะม่าดูแต่ผิวเผินก็รู้สึกว่ามีความสงบ แต่ข้าพเจ้าได้รับคำบอกเล่าว่า ได้มีข้อยุ่งยากอยู่มากมายเหมือนกัน แต่ในกรุงเทพฯนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกปลาดใจและรู้สึกยินดีมาก ที่เปนประเทศเอกราชที่กำลังเจริญก้าวหน้า และเปนประเทศที่สวยงามน่าชมอย่างยิ่งเพราะมีรัฐบาลดีพร้อมด้วยประชาชนมีความสุขสมบูรณ์และสันโดษ ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ข้าพเจ้าได้รับการต้อนรับเปนอย่างดีและพอใจยิ่ง นับแต่ข้าพเจ้าได้ออกจากประเทศสหปาลีรัฐอเมริกาเปนต้นมา ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสชมหรือศึกษาความเปนไปของประเทศไทยมากนัก แต่ก็ย่อมจะดูหรือสังเกตความเปนไปได้โดยง่าย จากถนนหนทางภูมิประเทศ และความเปนไปแห่งชีวิต "ประจำวัน"

นางแกรนดท์ กล่าวต่อไปว่า "สิ่งที่สดุดตาสดุดใจข้าพเจ้ามาก ที่สุดก็คือสภาพความสมบูรณ์พูลสุขของสตรีแห่งประเทศนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสตรีไทยอาจสามารถที่จะร่วมมือในกิจการสำคัญของชาติในโลก เนื่องจากการเผยแพร่อดมคติแห่งสันติภาพและเสรีภาพขึ้นในเอเชียตะวันออกได้"

นางแกรนดท์ได้กล่าวย้ำว่า "ประชาชนส่วนมาก ในสหปาลีรัฐอเมริกามีความเห็นแน่วแน่ต่อการสงครามในยุโรป และสันนิบาตสตรีนานาชาติเพื่อความสันติภาพและเสรีภาพ ได้เปนธุระโดยเฉพาะอย่างเข้มแข็งที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตนารมย์ดังกล่าวนี้ขึ้นในประเทศ

นางแกรนดท์ได้กล่าวในตอนสุดท้ายว่า "เราไม่แต่เพียงปรารถนาความสันติภาพเท่านั้น แต่เรามีความปรารถนาถึงอุดมคติแห่งความเสรีภาพด้วย เรามิได้มุ่งหมายจะพยายามให้สงความสงบถ่ายเดียวเท่านั้น แต่เรามีความปรารถนาที่จะให้มีรากฐานแห่งสันติภาพอันมั่นคงภายหลังการสงครามด้วย

เที่ยวงานกาชาดคืนนี้จะดูอะไรที่ไหน

(ต่อจากหน้า ๓)

เวลา ๑๗.๐๐ ประกวดการช่าง จัดจานผักสด (สำหรับเครื่องจิ้ม) ของหมู่อนุสภากาชาดโรงเรียน ที่เข้าประกวดที่เดินดีหลังศึกสถานเสาวภา

เวลา ๑๙.๓๐ ภาพยนตร์สุขศึกษาประกอบด้วยภาพยนตร์เรื่อง (พากย์เปนไทย) ด้วยความเอื้อเฟื้อของกรมสาธารณสุข ที่สนามบริเวณด้านหลัง

เวลา ๑๙.๓๐ ภาพยนตร์ ด้วยความเอื้อเฟื้อของบริษัทสหศีนิมาจำกัด ที่สนามบริเวณด้านหลัง

เวลา ๑๙.๓๐ ภาพยนตร์ ด้วยความเอื้อเฟื้อของบริษัทน่าเซจำกัด ที่สนามบริเวณด้านหลัง

เวลา ๑๙.๓๐ เครื่องสายสตรี ด้วยความเอื้อเฟื้อของคณะเทพประชุนวาทิต ที่ข้างสวนงู

เวลา ๒๐.๐๐ แสดงยิดหยุ่นและยิมนัสติก ด้วยความเอื้อเฟื้อของโรงเรียนพลศึกษากลาง ที่สนามหน้าที่ประทับ

เวลา ๒๑.๐๐ ประกวดละคร หมู่โรงเรียนศึกษานารี เรื่อง "กายนคร" ที่โรงละคร

เวลา ๒๑.๑๕ ประกวดละคร หมู่โรงเรียนสายปัญญา เรื่อง "ส่งเสริมกาชาด" ที่โรงละคร

เวลา ๒๒.๓๐ ประกวดละคร หมู่โรงเรียนสตรีบางขุนพรหม เรื่อง "กาชาดชุมนุม" ที่โรงละคร

เวลา ๒๔.๐๐ สรรเสริญพระบารมี

ขอให้หันมาแต่งกายแบบไทยทั่วๆ กัน

(ต่อจากหน้า ๓)

ให้หมั่นรำลึกว่าสมัยนี้เปนสมัยที่ไทยต้องคืนตัวและก้าวหน้าไปข้างหน้า ให้คิดถึงเรื่องการทำมาหากินอย่าละให้หลุดมือไปเปนของคนต่างด้าว ท่านกล่าวว่าไทยเราไม่เคยขอมจำนนใครเลย ใครทำอะไรได้ ไทยก็ทำได้ เพราะไทยเรามีเลือดเปนนักสู้

ประการสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งท่านข้าหลวงฯได้ฝากความวิงวอนไว้ก็คือ ท่านขอให้ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม เปลี่ยนการแต่งกายเสียใหม่ ดังที่เคยประจักษ์มาแล้วว่าเรื่องนี้ท่านข้าหลวงฯได้เคยขอร้องและวิงวอนมาแล้ว และก็เปนที่น่ายินดีที่บรรดาชนชาวไทยเหล่านั้นได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมาเปนเครื่องของไทย และจากคำปราศรัยของท่านในคราวนี้ก็เปนที่หวังว่าชาวไทยเหล่านั้นคงจะได้คล้อยตามคำขอร้องของท่าน

เมื่อจบคำปราศรัย นายชอบ รัยประภา ปลัดจังหวัด ได้กล่าวตอบในนามของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงความขอบคุณท่านข้าหลวงฯ ที่ได้ให้เกียรติยศมาเปนประธานแจกรางวัล และให้โอวาท

ต้องการติดต่อ
กองบรรณาธิการศรีกรุง
โทรศัพท์เลขที่ 22521
กองจัดการ 20396

ตำรวจสั่งกวดขันสาดน้ำ

(ต่อจากหน้า ๑)

ได้เล็งเห็นความเสียหายอันเกิดจากการเล่นสาดน้ำจนเลยขีดนั้น ได้สั่งไปยังสถานีตำรวจต่างๆ ให้กวดขันห้ามปรามอย่าให้มีการเล่นสาดน้ำกันจนเปนที่เดือดร้อนของผู้สัญจรไปมา หากปรากฏว่าผู้ใดเมื่อได้รับการห้ามปรามแล้วไม่เชื่อฟัง ให้ทำการจับกุมไปว่ากล่าวทันที ทั้งนี้จะได้เริ่มปฏิบัติกันอย่างกวดขันที่สุด

เฉลิมกรุงแจกปฏิทิน

บริษัทสหศีนิมาจำกัด ได้จัดทำปฏิทินประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๓ ขึ้นเพื่อแจกแก่บรรดาผู้ที่เข้าชมภาพยนตร์ของบริษัทสหศีนิมาจำกัดทั่วไป. และปฏิทินนี้ได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว บริษัทสหศีนิมาจำกัด จะได้เริ่มแจกแก่ผู้ที่มาชมภาพยนตร์ที่ศาลาเฉลิมกรุง ในรายการฉายภาพยนตร์เรื่อง "ฮอลลีวูดสามสมัย" เปนต้นไป

(๓๔๐)

เอเชียนเซ็นเตอร์
สถานเหรสาที่มีเครื่องเย็นทันสมัย
วันนี้ถึงวันที่ ๘ นี้ ฉาย
ลูกทาซาน
ของบริษัทเมโทรฯ
-ต่อไปอีก- (๑๐๗)
เพราะผู้ดูแน่นจนไม่มีที่นั่งทุกวัน
โปรแกรมหน้า
"แบล็คเมล์"

นาย บานิก วสุวัต เจ้าของ
นาย สันทนา ทรรทรานนท์ บรรณาธิการ
สำนักงาน และ พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ศรีกรุง.
ถ.พานมอญ, พระนคร.

ศรีกรุง

โทรศัพท์ ๒๐๓๙๖
นายกระแสร์ วสุวัต ผู้พิมพ์โฆษณา
ค่าบำรุง ๑ ปี ๑๕ บาท, ๖ เดือน ๘ บาท
ค่าไปรษณีย์ คิดต่างหาก

ปีที่ ๒๐ ฉะบับที่ ๔๓๑๖ วันเสาร์ที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓ แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๔ ปีเถาะ จ.ศ. ๑๓๐๑ ราคา ๕ สตางค์

ตลอดเมษาข้าราชการทำงานครึ่งวัน

เพราะในฤดูนี้ร้อนจัด เริ่ม ๗.๓๐ เลิก ๑๒.๓๐

ตามข่าวที่ได้มีในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ฉะบับวานนี้ว่า ข้าราชการจะได้ทำงานครึ่งวันตลอดเดือนเมษายน ศกนี้ โดยจะให้เข้าทำงานแต่เวลา ๗.๓๐ น. เลิก เวลา ๑๒.๓๐ น. นั้น ในเรื่องนี้ในโอกาสที่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ได้พบกับท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้าวานนี้ และเมื่อได้มีผู้เรียนถามขึ้น ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่า การที่ต้องให้ข้าราชการทุกหน่วยเริ่มทำงานแต่เวลา ๗.๓๐ น. และเลิก ๑๒.๓๐ น. นั้น เนื่องจากปรากฏว่าเดือนเมษายนปีนี้มีอากาศร้อนจัด อันเปนเหตุที่จะทำให้ข้าราชการทำงานไม่ได้ผลดี ท่านจึงเห็นสมควรที่จะให้ข้าราชการทุกกระทรวงได้ทำงานในตอนเช้าและเลิกในตอนบ่าย ทั้งนี้นอกจากกรมรถไฟซึ่งจะเริ่มทำงานแต่เวลา ๘ น. และเลิกเวลา ๑๒ น. กำหนดเวลาทำงานดังกล่าวแล้วนี้จะได้เริ่มตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๘ เมษายน ศกนี้ จนถึงสิ้นเดือน แต่ทั้งนี้ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า จะได้ให้ปฏิบัติเฉะเพาะเมษายนปีนี้เท่านั้น ส่วนปีหน้าจะควรอย่างไรนั้นจะได้พิจารณาใหม่เปนคราว ๆ ไปแล้วแต่ความเปลี่ยนแปลงของอากาศ.

ตรา อ คียว ปรา ฏ ที่รมส่งจากเชียงใหม่

ปรากฏว่ามีเครื่องหมายคล้ายกับเคียวปรากฏบนกระดาษ ซึ่งบริษัทค้าสิ่งผลไทยจำกัดเปนผู้รับมาจากร้านค้าที่จังหวัดเชียงใหม่เพื่อจำหน่าย

เรื่องนี้เมื่อวันที่ ๕ เดือนนี้ บริษัทได้มอบเรื่องให้นายเฉลิม กัลยาณมิตร์ เลขานุการ ไปแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาล พร้อมกับมอบร่มของกลางให้ตำรวจ เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

เดิมบริษัท ฯ เคยรับร่มรายนี้มาจำหน่ายรู้สึกว่าขายดีมาก จึงสั่งมาเพิ่มเติมอีก ๒๐๐ คัน ประจวบกับที่ร้านสาขาของบริษัทที่จังหวัดลพบุรี ขอเบิกร่มกระดาษไปจำหน่าย บริษัทก็ส่งไปให้ตามประสงค์ ผู้จัดการร้านสาขาลพบุรีส่งร่มกลับคืนมา แจ้งว่าเปนสินค้าที่ไม่ต้องด้วยรัฐนิยม

บริษัทจึงตรวจดูก็ได้เห็นลายเครื่องหมายคอมมิวนิสต์ และเคยไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาลทราบดังกล่าวแล้วข้างต้น

เรื่องนี้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้ทำการสอบสวนสืบหาต้นตอต่อไป

คู่มือการบัญชีเล่มใหม่

พิรุณพานิชได้ส่งพระราชบัญญัติการบัญชี พร้อมด้วยคำอธิบายโดยพิศดารกับมีแบบบัญชีพร้อม มาให้เปนสมบัติของหนังสือพิมพ์นี้ ๑ เล่ม ได้รับไว้ด้วยความขอบใจ.

ลาจากฐานันดรศักดิ์

หมอมเจ้าหญิงจิตรจงจักรพันธุ์ ได้กราบถวายบังคมลาออกจากฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์ เพื่อทำการสมรส คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ได้ลงมติอนุญาตแล้ว.

สลากบำรุงพันธ์ม้า มี ๑๒๘๗ รางวัล

ด้วยทางราชการกระทรวงกลาโหมได้มอบให้สำนักงานสลากกินแบ่งฯ จัดการออกสลากกินแบ่งเพื่อบำรุงพันธ์ม้าในประเทศไทยขึ้นงวดหนึ่ง กำหนดออกสลากรางวัลภายในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๔๘๓ กำหนดเงินรางวัลที่ ๑ หนึ่งแสนบาท รางวัลที่ ๒ รางวัลละสองหมื่นบาท และมีรางวัลอื่น ๆ อีกรวมทั้งสิ้น ๑,๒๘๗ รางวัล เปนเงินรางวัลทั้งสิ้น ๔๘๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังมีรางวัลสำหรับผู้ขายสลากที่ถูกรางวัลใหญ่ ๆ อีกด้วย

สลากดังกล่าวนี้มีจำหน่ายแล้วที่สำนักงานสลากกินแบ่งฯ ตั้งแต่วันที่ ๒ เดือนนี้

ที่ ๑ แปดหมื่นบาท

ด้วยกระทรวงการคลังได้อนุมัติให้สำนักงานสลากกินแบ่งฯ จัดการออกสลากกินแบ่งอีกงวดหนึ่ง เรียกว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลงวดพฤษภาคม ๒๔๘๓ กำหนดออกสลากรางวัลภายในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๔๘๓ กำหนดเงินรางวัลที่ ๑ แปดหมื่นบาท รางวัลที่ ๒ รางวัลละหนึ่งหมื่นบาท และมีรางวัลอื่น ๆ อีกรวมทั้งสิ้น ๑,๑๐๐ รางวัลสลากดังกล่าวนี้มีจำหน่ายแล้วที่สำนักงานสลากกินแบ่งฯ ตั้งแต่วันที่ ๒ เดือนนี้

โปรดเข้าใจ

ตาใต้ภาพหน้า ๑ ฉะบับวานนี้ว่า ระฆังใบใหญ่ราคา ๒๐ บาท ซึ่งมีผู้ศรัทธาบริจาคซื้อให้เปนสมบัติของเขาไกรลาศ ยังคลาดเคลื่อน ที่ถูกระฆังใบนี้ราคา ๘๐ บาท ทั้งนี้ขออภัยท่านผู้อ่านด้วย.

งดการตูน ๑ วัน

ตำรวจนำเด็กงิ้ว นับร้อยไปสอบสวน

(ต่อจากหน้า ๑)

ไม่ใหญ่โต ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากไม่ได้รับสุขภาพอนามัยเพียงพอ กับเวลาฝึกหัดยังได้ถูกพวกครูโบยตีโดยไม่ปราณีเปนการทารุณอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้ความว่า เด็กบางคนไม่ได้มาเล่นงิ้วโดยความสมัครใจ แต่ถูกบังคับให้เล่นโดยมีผู้นำมาขายไว้ หรือถูกล่อลวงมาก็มี และบางแห่งได้รับความบำรุงบกพร่อง อธิบดีเห็นไม่สมควรจะให้เด็กๆอายุต่ำกว่า ๑๕ หรือ ๑๖ ปี เล่นงิ้วต่อไป เพราะเปนเด็กยังไม่สามารถจะเลือกการอาชีพด้วยตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ทางการจะสั่งมิให้แสดงงิ้วอีกต่อไป แต่เด็กที่จะแสดงได้ก็ต้องมีอายุเกินกว่า ๑๖ ปี ถ้าสมัครใจเล่นงิ้วก็ไม่ขัดข้อง ที่ผู้ใหญ่มีอายุบรรลุนิติภาวะแล้วนั้นไม่สอบสวน เพราะตนเองสามารถเลือกอาชีพของตนเองได้

เมื่อท่านผู้บังคับการทราบคำสั่งแล้วจึงสั่งให้นายตำรวจรีบไปนำตัวเด็กงิ้วตามวิกงิ้วต่าง ๆ มาสอบสวนโดยด่วน ตำรวจสายใต้มี พ.ต.ต. เภา วิจารณกรณ์ ผู้กำกับการ ร.ต.อ. นายราชภักดี ร.ต.อ.อุปกรณ์ แก้วเจริญ ร.ต.ต.อุ่น ช่วงประภา ได้ไปนำเด็กงิ้วจากวิกงิ้วดังโอ๊วยี่ห้อเล่งอี้ได้ ๓๙ คน วิกงิ้วฮั่วลักยี่ห้อเล่าบ๊วยเจี๊ย ๓๙ คน รวม ๒ แห่ง ๗๘ คน มาสอบสวน

ตำรวจสายเหนือมี ร.ต.อ. อุทัย ยศสินธุ รองผู้กำกับการ ร.ต.อ. เลื่อน กฤษณมาระ ร.ต.อ. อัศณี ยิ่งกระมล ร.ต.อ. ประชา บูรณชนิต ร.ต.ต. บุญเลิศ เลิศปรีชา ได้เข้าไปนำเด็กดังงิ้ว วิกงิ้วตงเจ็กยี่ห้อฮั่งจิว ๒๘ คน วิกเล่าใช้ ไป๊วยี่ห้อซินโซวโอ๊ว ๑๓ คน วิกตงเจี๊ยะสุนยี่ห้อตั้งบู๊ให้ ๒๔ คน รวม ๓ แห่ง ๖๔ คน รวมนำมาทั้งหมด ๑๔๒ คนมาสอบสวนต่อไป ถ้าการสอบสวนปรากฏตามลักษณะดังกล่าวแล้วก็จะไม่ให้แสดงงิ้วจนกว่าอายุจะครบเขตต์ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้รับสุขภาพอนามัยดีต่อไป.